

DE ZWARTE

nr.
130

radikaal anti-racisties

22 juni '89

blad

fl. 2,25

- Proces Ingrid Strobl
- Diskussie-inleidingen Ruigoord
- Akties tegen Europa '92
- Het zal je pa maar wezen!

kolofon

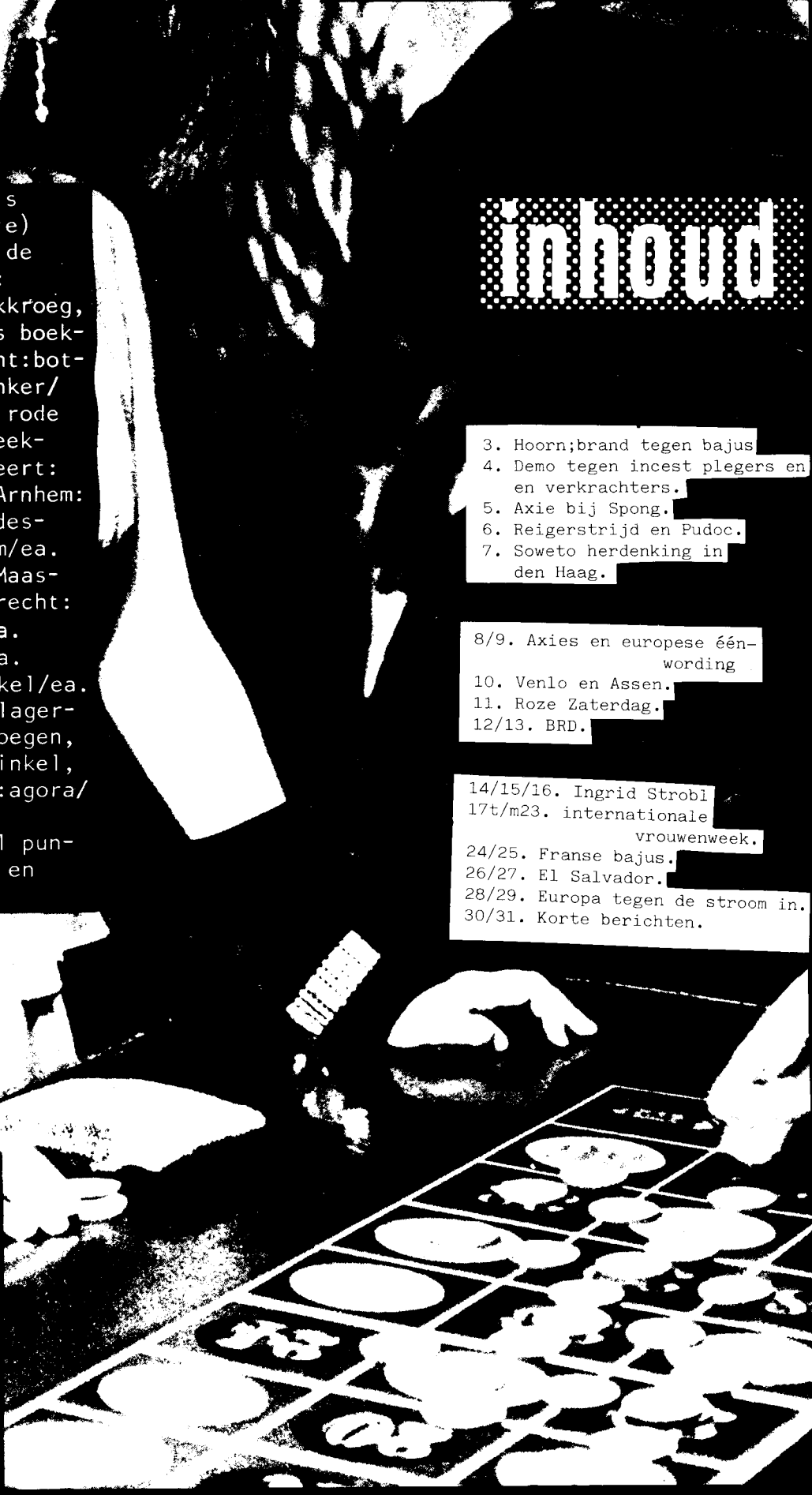
De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt, doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:
Delft: wereldwinkel/kraakkroeg,
R'dam: van gennep/krities boekwerk/kraakkroeg, Dordrecht: botte bijl, Nijmegen: de klinker/de oude mol, Den Haag: de rode hond/ruward/brullend breekijzer/koffiehuis blau, Weert: kollektieve boekhandel, Arnhem: infokafee, Eindhoven: vredeswinkel, Venlo: infocentrum/ea. Den Bosch: den duvel/ea. Maas-tricht: de tribune/ea. Utrecht: de rooie rat/aku/daar/ea. Wageningen: de uitbuyt/ea. Groningen: 689/vredeswinkel/ea. A'dam: fort van sjakoo/slagerzicht/athenaeum/kraakkroegen, Leiden: manifest/wereldwinkel, Alkmaar: portaal, Haarlem: agora/athenaeum/ea.
verder nog op een aantal punten in Duitsland, België en Frankrijk.

inhoud

- 3. Hoorn; brand tegen bajus
- 4. Demo tegen incest plegers en verkrachters.
- 5. Axie bij Spong.
- 6. Reigerstrijd en Pudoc.
- 7. Soweto herdenking in den Haag.
- 8/9. Axies en europese éénwording
- 10. Venlo en Assen.
- 11. Roze Zaterdag.
- 12/13. BRD.
- 14/15/16. Ingrid Strobl
- 17t/m23. internationale vrouwenweek.
- 24/25. Franse bajus.
- 26/27. El Salvador.
- 28/29. Europa tegen de stroom in.
- 30/31. Korte berichten.

ABONNEMENTEN
Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.
WANBETALER* S WORDEN GEROYEERD.

BRANDSTICHTING BAJES IN AANBOUW

In de nacht van 11 op 12 juni is er brand gesticht in 3 bouwketen van een bedrijf dat bouwt aan een nieuwe gevangenis in Hoorn. De keten brandden uit en als gevolg van de hitte sneuvelden er 32 ruiten van de bajes in aanbouw. De schade bedraagt enige tonnen.

VERKLARING

TERWIJL DE POLITIEKE PARTIJEN ZICH OPMAKEN VOOR DE EUROVERKIEZINGEN EN POSTBUS 51 OVERUREN DRAAIT; OP HET MOMENT DAT OOK VELE AKTIVISTIESE MENSEN ZICH AFVRAGEN OF ZE MAAR NIET BETER KUNNEN GAAN STEMMEN OM ZODOENDE EEN 'SIGNAAL' TE GEVEN DAT ZIJ PROGRESSIEVE POLITIEK WILLEN EN EEN EUROPEES PARLEMENT MET MEER BEVOEGDHEDEN; OP DAT MOMENT ZIJN DE BESLISSINGEN AL GENOMEN: WORDEN DE COMPUTERS GEKOPPELD; DE ARMEN EN MAATSCHAPPELIJK NUTTELOZEN WEGBEZUINIGD EN WORDT MET MAN EN MACHT GEWERKT AAN HET OP TIJD OPGELEVERD KRUGEN VAN 6 GROTE HIGH-TECH BAJESSEN.

Vannacht hebben wij brand gesticht in 3 bouwketen bij de in aanbouw zijnde gevangenis te Hoorn, met gebruikmaking van kleine jerrycans. De opening van de eerste van deze 'superbajessen' (in Leeuwarden) ging gepaard met een enorme propagandagolf van het ministerie van justitie. De meeste dagbladen en andere media lieten zich zand in de ogen strooien door deze rooskleurige verhalen. Gemakshalve 'vergat' men te vragen naar de reacties van de gedetineerden (organisaties). Pas na enig aandringen plaatste men enige ingezonden brieven. Het gevolg van deze hele gang van zaken is dat nog steeds een groot deel van de nederlandse bevolking denkt dat de bajes een soort gezellig hotel is en dat justitie eigenlijk nog veel te zachtvaardig met het 'schorem' omgaat. In werkelijkheid maakt de staat onder het mom van niet meer terug te draaien europese afspraken (Schengen, Trevi) zich op om meer nog als voorheen de halve bevolking achter de tralies te zetten.

Het is duidelijk dat de nieuwe bajes niet bedoeld zijn voor diegenen die zich dag in dag uit bezighouden met oorlog voeren; zaken doen ten koste van de smerigste onderdrukking en honger in de zgn. 3e wereld; (zich) rond (laten) rijden in dure luxe wagens en te beroerd zijn om een paar 100 meter te lopen als ze naar een milieukongres gaan; die plannen ontwikkelen om niet te hoeven stoppen met de economische groei en toch 20% van de bossen te kunnen behouden. Niet voor die mensen, maar voor de andere helft van de bevolking: de maatschappelijke pechvogels en evt. die politieke activisten, die niet van plan zijn te blijven zwijgen terwijl de wereld brandt!

De pogingen tot 'resocialisatie' van gevangenen, ingezet in de 70-er jaren, hebben natuurlijk gefaald. Hoe kan een misdadig systeem immers 'misdadigers' op andere gedachten brengen?? De konklusie die men hieruit trekt is niet het afschaffen van de gevangnissen en het rechtvaardiger inrichten van de samenleving maar integendeel meer gevangnissen met nog minder mogelijkheden voor de gevangenen, terwijl de samenleving met de dag onrechtvaardiger en onmenselijker wordt. Aan haar bajesen kun je een systeem herkennen!:

- De nieuwe bajesen zijn meer nog als vroeger ingedeeld volgens het verdeel en heers principe, waarbij een aantal gevangenen voorrechten krijgt (basisregime plus) en andere gevangenen 'straf' (no nonsense regime). Hiermee probeert justitie o.a. een verklikersmentaliteit te bevorderen.

- De nieuwe bajesen zijn voorzien van isolatieveleun naar het model 'Stammheim' (extra beveiligde afdeling). Het bestaan hiervan wordt ook impliciet toegegeven door mr. BA van der Goorbergh (ministerie van justitie - NRC 8.4.89): "Op de Rote Armee Fraktion zou ons gevangeniswezen destijds geen antwoord hebben gehad". Het is wel duidelijk welke groepen er in de nederlandse situatie voor "RAF" ingevuld kunnen worden, bijv. het levensgevaarlijke VAK-mobiel (anti-militaristen) op wie justitie onlangs nog het uit Duitsland

geïmporteerde en middels europese afspraken verplicht gestelde Art. 140 toepaste, of gewoon gevangenen die hun mond te vaak opentrekken naar de zin van de bewakers.

- Nu al blijkt dat met de opening van 'Leeuwarden' een hardere koers is ingeslagen wat betreft de censuur op drukwerk en persoonlijke post van gedetineerden. O.a. het blad 'BWO-nieuws' mogen de gevangenen niet meer lezen.

Deze vormen van isolatie, censuur, en verdeel en heers zijn niet alleen typerend voor de 6 nieuwe bajesen maar ook voor de algemene ontwikkeling van de maatschappij in het licht van een reeds jaren geleden in het geniep overeengekomen proces richting europese eenwording. Nu wordt ons verteld, n.b. door de sociaal-demokratiese mascotte Opland, dat we moeten stemmen, als we niet onmondig willen worden in Europa! Hebben wij kunnen stemmen tegen de geschetste ontwikkelingen?

Wij kunnen de waanzin (nog) niet stoppen. Wat wij wel kunnen, is onze woede een stem geven en hun vernietigingsprojekten konkreet vertragen. Met akties als de onze willen wij de machteloosheid doorbreken die bijna iedereen gekluisterd houdt in afwachten en gehoorzaamheid.

VERZET IS WERELDWIJD!
WIJ GROETEN ALLE GEVANGENEN!

AUTONOMO KOMMANDO DON'T WORRY
BE ANGRY!

HET ZAL JE PA OMGANGSRECHT

OVER DEMO/ERGENISSEN!

Ongeveer 500 vrouwen, en wat mannen, demonstreerden 12 juni in A'dam. Een nogal mat en onduidelijk geheel. Waarom we daar liepen, wat de aanleiding was (zie pamflet) kwam totaal niet uit de verf. Een samengaan van omstandigheden bepaalde dat de demo niet strijdbaar was. De demoliedjes, gemaakt op bekende kinderliedjes, klonken onwijs vrolijk i.p.v. aanklagend. Een tekst op papier kan dan wel goed zijn, maar als iedereen een andere tekst in haar hoofd heeft, hoor je (vaak letterlijk) onwillekeurig die originele. Wat zeker voor omstanders geldt omdat die altijd maar een stukje horen. De bestaande tekst bepaald ook vaak je woordkeus wat de zeggenschap ook niet altijd ten goede komt bv. M'n opa, m'n opa, niemand zo'n engerd als hij..... De leus: "geen omgangsrecht voor verkrachters" is als sub oproep om naar de demo te gaan duidelijk. Maar als je daar loopt,

klinkt het alsof anderen wel omgangsrecht kunnen krijgen. Geen ongewenst omgangsrecht, als devrouw niet wil dan niet! Mannen in een demo tegen sek-

sisties geweld is ronduit storend en volkomen misplaatst. Loopt er naast je een blaag te roepen: "dood aan het zaad van het patriarchaat" met een grote grijnslach op z'n smoel. Wat schattig denk ik dan.

Verder liep er een vent die "zijn", inmiddels ex-vriendin het leven behoorlijk zuur heeft gemaakt om het eufemisties uit te drukken.

En dan zo'n vent die zich de megafoon toeigend en de teksten wel even voorzingt opdat de vrouwtjes het na kunnen zingen; walgelijk.

Als mannen hun solidariteit willen betuigen dan organiseren ze maar wat voor zichzelf. Of

12 juni 1989

Deze demonstratie wordt georganiseerd door Stichting Tegen Haar Wil om te voorkomen dat verkrachters en incestplegers omgangsrecht kunnen vragen met door hen op deze wijze verwekte kinderen.

EISEN:

Wij eisen dat het onmogelijk gemaakt wordt dat verkrachters en incestplegers omgangsrecht kunnen vragen met door hen op deze wijze verwekte kinderen, op grond van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Artikel 8 moet aangescherpt worden zodanig dat het recht op gezinsleven niet kan inhouden dat incestplegers en verkrachters op grond van biologisch ouderschap omgangsrecht kunnen eisen. Geen oneigenlijk gebruik van artikel 8 in Nederland.

Wij eisen van justitie dat zij geen rechten toekent aan verkrachters op basis van hun misdrijf.

Wij eisen dat justitie niet zonder meer voorbij gaat aan de psychische gevolgen van seksueel misbruik voor vrouwen en meisjes.

TER INFORMATIE

De rechtbank van Arnhem veroordeelde een incestpleger tot 12 maanden gevangenisstraf waarvan 2 maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van 2 jaar, waarin een verbod is opgenomen om contact te zoeken met zijn dochter en het zoontje dat hij bij zijn dochter heeft verwekt. Tegen deze bijzondere bepaling gaat de incestpleger en zijn advocaat, de heer Spong, in cassatie bij de Hoge Raad. Op dinsdag 13 juni zal de Procureur Generaal advies uitbrengen aan de Hoge Raad. Mocht de Hoge Raad de beroep in cassatie ontvankelijk verklaren, dan worden alle vrouwen die een kind hebben gekregen dat ongewenst is verwekt via een verkrachting vogelvrij verklaard. Elke verkrachter of incestpleger kan dan omgangsrecht gaan aanvragen. Het zelfbeschikkingsrecht van vrouwen zal dan met voeten worden getreden. Dat mag niet gebeuren.

Medewerksters van Tegen Haar Wil hebben vanmiddag om 16.00 uur een klacht ingediend bij de Deken van de Nederlandse Orde van Advocaten in Leiden tegen de advocaat van de incestpleger, de heer Spong. De heer Spong laat zich in deze zaak onnodig grievend uit tegen seksueel misbruikte vrouwen. Dit gaan in tegen de gedragsregels en ercode van advocaten. Hij beroept zich op het recht op gezinsleven, het recht om liefde en genegenheid te kunnen schenken aan zijn bloedeigen kind (welk bloedeigen kind ??) om zijn misdrijf enigszins goed te kunnen maken. (Incest en verkrachting is op geen enkele wijze goed te maken).

De Hoge Raad heeft inmiddels besloten dat het omgangsverbod in stand kan blijven. De Hoge Raad zal op 3 oktober arrest wijzen over de hele zaak, niet

omdat de bepaling van het omgangsrecht onrechtmatig zou zijn, maar omdat er nog wat onduidelijkheden in het totale vonnis zitten. Toch nog een adertje?

valt niet te verdedigen'

Het kantoor van de Haagse advocaat Spong is vrijdagochtend voorzien van leuzen als „vrouwenhater“ en „incest van het te verdedigen“. Spong heeft eerder deze week in Amsterdam een arts verdedigd die aangeklaagd is vanwege seksueel misbruik van een aantal patiënten.

MAAR WEZEN: GEEN VOOR VERKRACHTERS

ze bieden kinderoppas aan zodat vrouwen naar de demo kunnen gaan.

En als ze het dan niet kunnen laten om te komen dan moeten ze zo kies zijn een eigen blokje te vormen aan het eind van de demo ofzo. Dan kunnen ze hun eigen leuzen voeren.. De enige echte uitzondering bestaat niet, dus kan ook niet tussen ons in lopen.

Van de korte manifestatie achteraf heb ik weinig meegekregen. Omdat alles zo onsamenhangend was had ik het sterker gevonden als het een stille demo was geweest. Er hadden dan iets meer spandoeken moeten zijn, nu waren er vooral veel zwarte balonnen. Er kan (zeker met het mooie weer) van zo'n grote stille, kwade groep een ontzettende dreiging uitgaan. Daarom liepen we daar. Demonstreren dat verkrachters, incestplegers, zaaddonors,, mannen geen recht hebben vrouwen te tiranniseren en te beheersen.

Vrouwen vecht voor je zelfbeschikkingsrecht!

Spong is tegen deze voorwaarde van het gerechtshof in cassatie gegaan bij de Hoge Raad. Spong heeft het lef om zich te beroepen op het feit dat het kind niet de dupe zou mogen worden van het gepleegde misdrijf en stelt dat de vader het recht heeft om een 'normale' vader-kind relatie op te bouwen.

Het is walgelijk dat de maatschappij en zijn wetgeving zo in elkaar zit dat er meer belang wordt gehecht aan biologies vaderschap dan aan het belang van een vrouwenleven.

Je hoeft je maar voor te stellen wat deze vrouw allemaal al heeft moeten doorstaan voor ze stappen ondernam om haar vader aan te klagen, om meteen te weten dat het onmogelijk zou moeten zijn dat haar vader ook nog maar iets van haar kan eisen.

Wij vinden dat vrouwen die op deze manier de dupe zijn van de mannenrechtsstaat gesteund moeten worden in hun gevecht en dat sexistiese advocaten gesaboteerd moeten worden !!!

"Haaibaa bijt advocaat"

INCEST VALT NIET TE VERDEDIGEN !!!!

In de nacht van 8 op 9 Juni hebben we de pas geschilderde gevel van het advocatenkantoor van Spong en zijn collega's voorzien van de volgende leuzen:

INCEST VALT NIET TE VERDEDIGEN !

INCEST IS VERKRACHTING !

VROUWENHATER !

Verder hebben wij twee ruiten in-gekegeld. Tegelijkertijd hebben we de muur van het provinciehuis beklad met de leus:
SPONG- ADVOKAAT VAN VROUWENHAAT !!!

Dit alles hebben we gedaan uit solidariteit met de vrouw wiens vader via een gerechtelijke procedure een omgangsregeling probeert te krijgen met haar kind, dat hij door verkrachting bij haar verwekt heeft. Deze man is vorig jaar Juli veroordeeld wegens incest tot tien maanden gevangenisstraf. Als bijzondere voorwaarde bepaalde het hof dat hij gedurende een proeftijd van twee jaar op geen enkele wijze contact mag hebben met de dochter en haar zoon.

Reigerstrijd gaat door

Donderdag 8 juni is er zitting geweest bij de Raad van State in den Haag, i.v.m. het beroep dat eigenares Louise Vermeer-Ponssen had aangetekend tegen het besluit, van de Gemeente, burg. reigerstraat 28 te vorderen.

Voor dat de zitting begon kregen we nog twee leuke berichtjes.

De advocaat van Louise Ponssen, van Huet uit A*dam, is er mee opgehouden. Omdat hij moeilijkheden had gekregen met het notaris kantoor waar hij boven zit. Dit was namelijk een paar weken terug aangepakt met verf en boterzuur. Dank je wel "dagje naar A*dam geweest" (DAG) !

En er was/is onduidelijkheid over de griffie kosten die Louise of haar advocaat gestord moest hebben voor de dag van de zitting. Is dit niet het geval dan wordt zij niet ontvankelijk verklaard.

En is burg. reigerstr. 28 gevorderd! Desondanks is er toch zitting gehouden.

Tijdens de zitting maakte de nieuwe advocaat van Louise Ponssen, Vane maliesingel 2, geen sterke indruk, ook natuurlijk omdat hij net een paar dagen met de zaak bezig was. Hij is trouwens al de vierde advocaat die Louise Ponssen in de arm neemt sinds de kraak. De juridisch medewerker van de gemeente Utrecht had zijn verhaaltje klaar en na een zwak begin haalde hij later flink uit naar Louise. Die maar weer eens ging huilen.

Ook wij mochten via onze advocaat een woordje doen. Als derde belanghebbenden.

Omdat Louise haar advocaat niet erg goed op de hoogte was, deed ze regelmatig zelf het woord. En eenstemeer bleek dat

ze op de sentimentele tour is, "ouderlijk huis..,moeilijkheden in de familie", maar ondertussen zit ze glashard te liegen. Bijv.:ze bezit een aanzienlijk aantal panden en ander onroerend goed, maar volgens haar is dat van haar zus! En die heeft ze niet!!

Waarschijnlijk zal het besluit hangen om de tijd van leegstand voor de kraak. Aangezien daar de meeste nadruk op lag tijdens de zitting.

Op 10 juli is er uitspraak (misschien eerder als blijkt dat de griffie kosten toch niet op tijd zijn betaald),

groetjes bewonersters
burg. reigerstr. 28.

van Huet finito

—WAGENINGEN—

Vandaag, zondag 18 Juni, zijn we aan het eind gekomen van de 3-daagse bezetting van het voormalige Pudoc-terrein. Deze bezetting was georganiseerd uit protest tegen het lieg-huichel & bedonder spelletje van wethouder van Alde-
wegen.

De Geschiedenis

In 1982 wordt de voormalige Pudoc drukkerij & uitgeverij gekraakt. In de oude barakken zal 6 jaar lang gewoonwerkt worden door gemiddeld 25 mensen. In totaal hebben er zo'n honderd mensen geprobeerd op hun manier een woonwerk omgeving te creëren. De gemeente Wageningen eigenaar van de barakken, zwijgt het geheel dood; pas in 1984 geeft ze haar eerste officiële reactie. In 1985 moet één van de drie barakken worden opgegeven; deze moet wijken voor een nieuw te bouwen brandweerkazerne. begin '86 wijst een 'niet-openbaar' markt-onderzoek uit dat uitgerkend het Pudoc-terrein ideaal zou zijn voor de bouw van een nieuw kantoorpand ten behoeve van 'dienstverlenende bedrijfjes in de landbouwwetenschappen'; het "Lawickshuis". In 1987 beslist de gemeente tot verkoop van terrein & barakken aan aannemer Gerritse die het Lawickshuis moet bouwen.

Gerritse krijgt een voorlopig koopkontraat en de Pudoc-barakken worden op deze grond ontruimd op 4 mei '88. Het animo voor de geplande bedrijfsruimtes is zo klein, dat later van de bouw van het Lawickshuis wordt afgezien. In maart '89 maakt Gerritse het voorlopig koopkontraat ongedaan. Pudoc blijft braak liggen.

De bezetting

Op 16 juni werd het terrein dus gekraakt door + 40 ex-bewonersters en sympathisantes. De eerste opzet was om het terrein minimaal 3 dagen bezet te houden. Hiervoor was door de ex-bewonersters dan ook een programma georganiseerd; materiaal, eten, drinken, live-muziek en nog veel meer werden aangesleept om het weekend zo geslaagd mogelijk te maken. Nadat we de eerste krotten hadden laten verrijzen deden we ons dan ook tegoed aan het geserveerde koud buffet.

De tweede dag werden de krotten verder uitgebouwd, maar een brandende zon dreef uiteindelijk de mensen terug naar de schaduw van de gemeenschappelijke tent, waar de dag verder werd doorgebracht in afwachting van de reggeband uit Nijmegen, die s'avonds zou spelen. De avond eindigde in een fantastisch schouwspel van veel muziek en laaiende vuren.

s'Zondags werden plannen gesmeed om het terrein ook na het axieweekend bewoond te houden. Nadat een aantal tieps elkaar in dit idee gevonden hadden, werd er begonnen aan een zonnwijzer, afvalscheiding, overname van de voedselvoorziening ect.

s'Avonds was een vergadering belegd voor ieder die na zondag zouden willen blijven. Hieruit kwam het definitieve besluit dat het terrein gekraakt zal blijven en dat de krotten zodanig zullen worden uitgebouwd dat hier een leefbaar woonwerkklimaat ontstaat.

Wat nu ?

De sfeer is goed; het weer is goed; wat ons te wachten staat weten we niet, maar we gaan hier gewoon aan de slag om iets nieuws te bouwen op de plek waar de gemeente heeft geprobeerd om door sloop de initiatieven van de Pudoc-bewonersters de grond in te boren. Ze zullen ons niet klein krijgen door ons huis te slopen, we bouwen ons eigen huis wel!

Iedereen is met of zonder materiaal welkom om op zijn/haar manier bij te dragen aan en er mee te genieten van onze nieuw verworven vrijplaats in deze steeds verder aftakelende maatschappij!

Het Pudoc-terrein ligt aan de Marijkeweg naast de brandweerkazerne.

p.s. elke volle maan naar Wageningen gaan (feest). liefs

DE NIEMET ROEG,

DE AARDE BEEFT,

BETON IS DOOD

MAAR PUDOC LEEFT

SOWETO HERDENKING IN DEN HAAG

Vrijdag 16 juni werd in het Paard in Den Haag de opstand in Soweto in 1976 herdacht, georganiseerd door de Werkgroep Zuidelijk Afrika ism het Paard en financieel ondersteund door de gemeente. Was er drie jaar geleden nog een manifestatie direct vóór de Zuidafrikaanse ambassade (waarvan een fiks aantal ruiten d'r onder een stenenregen uitvlogen), mochten we twee jaar geleden van de WZA niet meer in de buurt van de ambassade komen, vorig jaar en nu ook weer speelde de Soweto herdenking zich binnen de vier muren van het Paard af. Naast een korte talkshow over (racisties) onderwijs bestond de avond verder uit een cultureel programma onder het motto 'swingen tegen apartheid'. Dat culturele gedeelte zou feestelijk geopend moeten worden door Jack Verduyn Lunel, wethouder voor Links Den Haag (CPN/PSP/PPR).

Natuurlijk is het sowieso al belachelijk om een Soweto-herdenking terug te brengen tot een cultureel binnengebeuren, losgemaakt van de politieke inhoud die anti-apartheidsstrijd hier kan en moet hebben. Dat geldt zeker in de huidige situatie, waarin B&W het WAAG*-advies voor een effectief ontmoedigingsbeleid tegen bedrijven met belangen in Zuid-Afrika heeft afgewezen, en een boycotbeleid afhankelijk stelt van goedkeuring van de regering (tja...). Juist een gelegenheid als de Soweto-herdenking biedt mogelijkheden om dit fake anti-apartheidsbeleid van de gemeente publiekelijk door te prikken en aan te vallen, om de druk op de gemeente op te voeren. Dat dat niet gaat met een feestprogramma mag duidelijk zijn.

Ronduit grof is het om Verduyn Lunel als eregast het feestje te laten openen. Deze man zit in een kollege dat bv. weigert Shell-kontrakten te verbreken en zelfs verantwoordelijk is voor het afsluiten van een nieuw contract ter waarde van fl. 7,5 miljoen. Met de mond belijdt-ie een minderheidsstandpunt, maar in de praktijk is-ie mede-verantwoordelijk voor een beleid dat meer verhuult dan dat het bijdraagt aan effectieve stappen. En als klap op de vuurpijl is hij een van de organisatoren van de 'European Festivities', alweer een cultureel evenement, maar vooral een propaganda-show voor het Europa van de multi's, het Europa van de sanitaire gordel dat vluchtelingen maar liever buiten de deur houdt. (Zie over de Festivities ook Zwarte 129.) In het kommittee van aanbeveling voor de European Festivities zit Verduyn Lunel samen met direk-

teuren van KLM en Philips die zo'n feestje, bewust van hun belangen, natuurlijk vet sponsoren. Moeten we het nog hebben over de KLM als internationale boycotbreker van vliegvluchten naar Zuid-Afrika, of over Philips als trouwe leverancier aan het Zuid-Afrikaanse leger? Maar Verduyn Lunel, de kampioen van de anti-apartheidsbeweging, is niet vies van hun poen om 'iets leuks cultureels' in de stad te organiseren. Om vervolgens door de WZA als eregast binnengehaald te worden om een Soweto-feestje te openen.

Het spreekt voor zich dat je zo iets niet ongestoord voorbij kan laten gaan. Dus besloot een groep radicale activisten op te roepen om naar de herdenking te gaan en daar afgelasting van de opening door Verduyn Lunel te eisen en de discussie te openen met een strategie-bepaling over hoe de economische steunpilaren van apartheid zoals Shell, KLM en Philips, zodanig in het nauw te brengen zijn, dat ze zich uit Zuid-Afrika terugtrekken.

HETZE

Van te voren was onze kritiek doorgesproken met mensen van zowel Paard als WZA. Ondanks dat gesprek bleek de kritiek zo bedreigend te zijn voor de organisatie, dat ieder van ons bij binnenkomst gefouilleerd werd. En wat zelfs de smeris niet flikt, flikken WZA en Paard wel: vrouwen door mannen laten fouilleren. Reden voor de fouillering zou zijn dat er telefonies 'levensbedreigende uitingen' aan het adres van Verduyn Lunel waren gedaan. Natuurlijk is het zo logies als wat dat dan alleen een groep die zij als radicalen denken te kennen gefouilleerd wordt. En alsof deze kriminalisering nog niet genoeg was, kreeg een ANC-spreekster later van een WZA-lid te horen dat wij waarschijnlijk wapens bij ons hadden. Hetze is het enige woord dat ik hiervoor ken.

Zoals te verwachten leverde de discussie niks op (waarom zijn sommigen van ons toch zo verleiden of onzeker?); van troetelkind Verduyn Lunel moet je afblijven. Toch werd de opening niet zo feestelijk als ze zich hadden voorgesteld: affiches ontnamen het zicht op de wethouder en echt goed uit z'n woorden kwam-ie ook niet meer door het commentaar en geroep uit de zaal. Om hem toch nog de kans te geven een en ander te verklaren sprak ik hem later aan, hopen dat ik z'n lijfwacht voor deze avond niet in m'n nek zou krij-

DEN HAAG ANTI-APARTHEIDSSTAD

PHILIPS!

KLM

BURPS

IK WIST NIET DAT PHILIPS EN KLM OOK IN APARTHEID HANDELEN

Comité van aanbeveling
Minister-President
Minister van Algemene Zaken
Mr. J.F.A. de Smet
President-directeur Koninklijke Luchtmacht Maatschappij NV
A.J.A. Verduyn Lunel
Wethouder Jeugd, Sport, Recreatie en Cultuur, Medie van 's-Gravenhage
C.J. van der Klugt
President Raad van Bestuur NV Philips Gloeilampfabrieken
Mr. dr. A.J.E. Havermans
Burgemeester van 's-Gravenhage
Mr. C.W. Martens
Wethouder Sociale en Economische Zaken, Werkgelegenheidsbevordering en Gezondheidszorg

IN SEPTEMBER '89 KOMEN DE "EUROPEAN FESTIVITIES" NAAR DEN HAAG. HET EUROPA 1992 VAN DE MULTI'S KOMT NAAR JE TOEF. BEDRIJVEN DIE O.A. IN ZIEK ZIJN ZIJN ZOALS PHILIPS EN KLM ZITTEN SAMEN MET W. VERDUYN LUNEL IN DE ORGANISATIE VAN DE FEESTJE. DE RIJKEN. HOEZO DEN HAAG ANTI-APARTHEIDSSTAD?

gen - die voor de gelegenheid aangericht was op messentrekkers. Dat viel gelukkig mee, de gedachtenwereld van Verduyn Lunel echter viel vies tegen: met die European Festivities was hij 'iets te opportunisties' geweest, hij wou gewoon iets leuks cultureels in de stad organiseren en dit leek hem wel een makkelijke manier om aan poen te komen. Maar de propaganda voor Europa '92 en de belangen daarachter dan? Daar had-ie niet over nagedacht. En dat leuke culturele feestje, is dat dan niet alleen maar voor het bekende Fijne Haegsche publiek? 'Nee hoor, Cesar Zuiderwijk komt ook.' En de sponsors? 'Tja, ik ben de laatste tijd zo gespist op Shell dat ik de andere bedrijven een beetje uit het oog verloren heb.' Maar eigenlijk vond-ie het ook de taak van actiegroepen om hem te wijzen op zo iets als foute sponsors. En verder was z'n positie in B&W ó zo moeilijk omdat hij door zijn kollega's steeds in de tang genomen wordt over Shell, en daar lette hij zo goed op. En zo ging het nog een tijdje door. Echt verheffend was het niet.

Al hebben we op de avond zelf niet bereikt wat we wilden, de discussie is nu wel in allerlei groepen losgebarsten. Hopelijk levert dat op termijn iets op.

hoezo actiegroep Amandla?

* Werkgroep Anti-Apartheid 's Gravenhage, adviesorgaan van B&W.

TEGEN DE EENWORDING VAN HET EUROPA

VAN HET KAPITAAL!

PERSVERKLARING

Vandaag, 12 juni '89 is er in verschillende steden in het land aktie gevoerd tegen de Europese verkiezingen en de Europese eenwording. Zo werd in Den Haag het voorlichtingsburo van de Europese kommissie aangepakt, er werden leuzen geschilderd en de etalageruit met europapropaganda werd stuk geslagen en verf naar binnen gegooid.

In Nijmegen werden twee informatiestands over de Europese verkiezingen met verf overgoten. Bij deze aktie werd één iemand gearresteerd. (Zie bijgeplakt artikeltje uit de Gelderlander).

Door middel van deze akties protesteren wij tegen de eenwording van het Europa van het kapitaal en haar "aktijk":

- een racisties vreemdelingen en vluchtelingenbeleid
- zuiver op ekonomies nut afgestemde bevolkingspolitiek
- het inzetten en gebruiken van vrouwen naar gelang het de mannenmacht uitkomt
- de ontwikkeling naar een geneties superras
- harmonisatie van de wetgeving en repressie

Het Europa van de burger?

Sinds enkele jaren worden we gekonfronteerd met een aktief propagandabeleid vanuit de overheid en het bedrijfsleven. Eén Europa en we kunnen als vrije burgers gaan en staan waar we willen. Via een heus parlement mogen we nog meebeslissen ook. Nieuwe strukturen, nieuwe kansen voor een ieder, zo is het verhaal. Dat de realiteit anders is blijkt uit de vele geheime overleggen, die de Europese eenwording tot stand moeten brengen. Met name op het gebied van repressie en beheersing van de bevolking (ontwikkeling) wordt hard overlegd, buiten de zogenaamde parlementaire controle om. Het is dan ook niet het Europa van de burger dat ons toelacht, maar een ingrijpende ekonomiese herstrukturering, bepaald door en ten behoeve van de multinationale ondernemingen. Niet alleen ten behoeve van hun positie binnen Europa en ten opzichte van de VS en Japan, maar ook ter versterking van de imperialistische positie van Europa ten opzichte van de "derde Wereld". Wat de nazi's vanaf 1933 niet lukte (het kreëren van een politiek en ekonomies gelijkgeschakelde Grossraum Europa) wordt nu verwezenlijkt in het kader van de interne markt '92 door de multinationale ondernemingen.

Europa gaat open maar wordt gesloten.

De open grenzen van Europa moeten een vrij verkeer van mensen komt hier als neveneffekt bij. De verschillende overheden worden dan ook gekonfronteerd met een beheer-

singsprobleem. Het is niet voor niets dat in Nederland minister Korthals-Altes proefbalonnetjes op laat over een in te voeren legitimatieplicht. De controle over de Europese burger moet immers geoptimaliseerd worden.

Proefkonijn voor de Europese eenwording van 1992 vormt het akkoord van Schengen, dat een opheffing van de grenzen tussen de Beneluxlanden, de BRD en Frankrijk inhoudt in 1992. Als onontkoombaar hierbij wordt gezien de invoering van een legitimatieplicht.

Binnen het TREVI-overleg worden soortgelijke geheime besprekingen gehouden als in het kader van de uitwerking van het akkoord van Schengen ten aanzien van de veiligheid in de naderende verenigde staten van Europa. Bestrijding van het politieke verzet en het weren van niet-Europeanen en politieke vluchtelingen staan hierbij centraal. Met andere woorden de volledige controle over en repressie van de Europese burgers en het hermeties sluiten van de buitengrenzen.

Fascistische kontinuïteit van het kapitalisme en bevolkingspolitiek. Europa moet in de toekomst verzekerd zijn van een overvloedig (wit) arbeidsleger. Via geboortebepooring (verhogen premies, kinderbijslag ed.) wordt getracht een uitgebreid arbeidspotentieel te ontwikkelen. Westerse vrouwen worden zo in een gezinsmoeder rol gedrukt. Dit in schril contrast tot de door het westen opgelegde geboortebepooringen projekten in de schuldenlanden via prikpijl en gedwongen sterilisatie.

Door registratie op de meest uiteenlopende kenmerken (tot de genetiese toe) in databanken en de nationale en internationale koppeling van die databanken wordt de bevolking aangepast aan de behoeften van het bedrijfsleven en met name de multinationals. Zij die buiten de boot vallen worden via sociale programma's heropgevoed en of ingedeeld of worden ekonomies en financieel kort gehouden. In dit kader zijn in Nederland de heroriënteringsonderzoeken, sankties op niet solliciteren, het stimuleren van eksakte studies en het voorgenomen korten op jongerenuitkeringen te zien.

Kies eksakt?

Vrouwen hebben geen keuze! Als ze niet het toekomstige arbeidsleger willen of kunnen baren worden ze onder het mom van Emancipatie verleid om te werken op plekken waar tekorten zijn of dreigen te ontstaan. Vrouwen moeten de ruimte nemen om hun eigen kracht te ontwikkelen en niet de plaats innemen die binnen de witte mannenstruktuur wordt geboden.

De vernietiging van de ekonomies nuttelozen zoals chronies zieken en gehandikapte mensen is weer be-

spreekbaar. Zoals de Nazi's deze vernietiging via vergassing bedreven, zo wordt die nu via genetiese manipulatie en registratie uitgevoerd. Al het leven, van planten en dieren tot mensen, wordt als produktiefaktor in het Europa van het bedrijfsleven gezien: -Het alleen recht op de beschikking van geneties materiaal van planten (via patenten) wordt al in handen genomen door multinationals als Shell.

-Geneties gemanipuleerd supervee als voedselvoorraad voor de witte westerse mens.

-Kontrolle over het lichaam van vrouwen door middel van genetechnologiën in het kader van de bevolkingspolitiek.

De EG houdt deze ontwikkeling niet tegen, integendeel, ze stimuleert deze ontwikkelingen. Niet alleen met gigantiese subsidies aan het bedrijfsleven, maar ook door verandering van de wetgeving. Zo is er een richtlijn geschreven, waaraan de wetgeving van de EG-lidstaten moet gaan voldoen. In deze richtlijn is de patentering van levend materiaal mogelijk. Hierbij heeft alleen het bedrijfsleven voordeel.

Verzet en repressie.

Via overleggen als TREVI trachten men tot een verregaande uitwisseling van informatie en methoden ter bestrijding van het politiek verzet te komen. De harmonisatie van de wetgeving valt onder andere af te lezen uit het politieke gebruik van art. 140 WvSr in Nederland naar Duits voorbeeld. De

politieke identiteit van mensen en hun meningsvorming en -uiting worden verheven tot een kriminele daad. Voor Portugal stond het Duitse artikel 129a model voor een gelijkkluidend artikel. Invoering van een dergelijk artikel was voorwaarde voor toetreding tot de EG. De BRD loopt overduidelijk voorop voor wat betreft de onderdrukking van de eigen bevolking en geldt dan ook als exporteur van repressie. Zo worden in Nederland gevangenissen gebouwd naar het model Stammheim inklusief uitgebreide isolatievleugels, om zo de Duitse isolatiefolter ook internationaal toe te kunnen passen. Om enigzins een idee te geven van wat voor gezelschap zich buigt over de internationale beheersing van de Europese bevolking; De initiatiefnemer voor TREVI, de nederlander Fonteyn, was als di-

rekteur generaal van het ministerie van justitie destijds voorstander van standrechtelijke executie van Molukse treinkapers. Voorbeeld van TREVI in de praktijk vormt het optreden door justitie in België in nauwe samenwerking met de BRD en Nederland naar aanleiding van de bezetting van het Direktoraat Generaal III van de EG in Brussel op 11-5-89. De actie werd gevoerd uit solidariteit met de strijd door o.a. Duitse en Franse politieke en sociale gevangenen tegen de op hun toegepaste isolatiefolter. Bovendien was de actie gericht tegen de eenwording van het Europa van het kapitaal. De actie werd vanaf het begin ge-

kriminaliseerd, op de politieke eisen werd niet ingegaan en de actie werd in de media zo goed als dood gezwegen. De zeven willekeurige arrestanten werden mishandeld en geïntimideerd en eveneens geïsoleerd. Vrouwelijke gevangenen werden aangerand en bedreigd met verkrachting. Het was justitie er met name om te doen de politieke identiteit van de arrestanten vast te stellen en te registreren en deze via intimidatie en geweld te breken. Het beeld van Nederland als gastvrij land wordt nog steeds hoog gehouden. In werkelijkheid zijn de grenzen hermeties afgesloten en wordt er nog maar een handje vol

asielzoekers toegelaten. De kriminaliserende en racistische vreemdelingen- en asielpolitiek van Nederland dient als voorbeeld voor een dergelijke politiek na "Schengen" en voor het Europa van na 1992. De verhulling en legitimatie van deze eenwording ten behoeve van het internationaal kapitaal vinden plaats door middel van Europese verkiezingen. De Europese burgers krijgen eenmalig schijninspraak en mogen daarna weer 4 jaar een parlementair cirkus aanschouwen. **TEGEN DE EENWORDING VAN HET EUROPA VAN HET KAPITAAL VOOR INTERNATIONALE SOLIDARITEIT EN VERZET VOOR EEN ZELFBEPAALD LEVEN.**

Verf over info-stands

NIJMEGEN - Twee mannen hebben gistermorgen in het Openmatiestands over de Europese verkiezingen, met emmers latexverf overgoten.

Na de actie ging het tweetal ervandoor. *Gelderlander 13-6-89*

Een medewerker van het Openmatiestands kon een van de twee achterhalen. Hij heeft de vergoeter naar het politiebureau gebracht waar deze werd herkend als een 'goede bemegenaar'. De man, een 25-jarige Nijmegenaar, wil voor zijn actie geen verklaring geven.

De aangerichte schade beloopt de 1500 gulden.

Volgens een anonieme verklaring die later op de dag werd verspreid was de actie bedoeld als protest tegen de Europese verkiezingen en de Europese eenwording die louter op economisch nut zou zijn afgestemd.

In andere steden zijn gisteren soortgelijke acties gevoerd.

Tipgeld voor Shell-akties

VENLO - In de maanden juli en augustus van het vorig jaar vonden er sabotage-akties plaats bij Shell-pompen in Noord-Limburg. Naar nu blijkt heeft de politie/BVD getracht middels tipgeld een verklaring op papier te krijgen van een 'mogelijke' getuige van één van die akties. De politie heeft het vermoeden dat de krakers van het pand Martinusstraat 24 in Venlo betrokken waren bij de akties. De 'mogelijke' getuige heeft niets verklaard, maar kwam onlangs naar buiten met het verhaal over tipgeld. Het is niet de eerste keer dat de bewoners van het kraakpand in de Martinusstraat last hebben van overijverig speurend BVD-personeel. Een korte terugblik.

In de nacht van 5 op 6 april '88 werden er ruiten ingegooid van het kantongerecht in Venlo. Dit in verband met de op handen zijnde ontruiming van de Arkstee in Nijmegen. In de nacht van 16 op 17 mei vond er een aktie plaats bij een PTT-telekommunikatie bedrijf, eveneens i.v.m. de Arkstee, schade 20.000 gulden. In de nacht van 4 op 5 juni '88 werden er slangen gesneden van Shell/BP-pompen in Limburg. Wederom hetzelfde bij een Shellpomp bij Lomm in de nacht van 6 op 7 juli '88. In de nacht van 9 op 10 juli sabotage-akties bij Shell/BP in Venlo/Blerick, aanzienlijke schade. Eind Juli werden er 'dreigbrieven' verstuurd naar de huisadressen van ongeveer 40 Venlose politie-agenten, dit met betrekking tot het tanken bij Shell door het Venlose politiekorps. Begin augustus een aktie bij VAGO-olie (Shell-olie) in Blerick, schade 100.000 gulden.

Bij de nachtelijke Shell-aktie van 9 op 10 juli '88 te Venlo trof de politie een getuige aan op straat. Deze jongen zag de aktie plaats vinden maar herkende geen gezichten. Hem overkwam het volgende, in het kort wat zinnen uit z'n relaas: "Nou, ik liep toevallig met mijn hondje te lopen, werd er van mij

verwacht dat ik getuige was van het gebeuren en of ik de volgende dag op het bureau wou komen getuigen"... "Op het bureau lieten ze me foto's zien van het kraakpand in de Martinusstraat, foto's van de bewoners. Ze vertelden me dat ze wisten dat deze mensen achter de aktie zaten en of ik ze niet herkende"..... "Ik zei dat ik van niets wist en dat de aktievoerders geluk hadden gehad dat m'n hond ze niet gegrepen had".... "Ze hebben toen een verklaring getiept die niet klopte met mijn verhaal, gewoon om mij in verwarring te brengen".... "Na dit verhoor ben ik regelmatig bezocht door politiemensen, het waren geen mensen van de Limburgse politie. Ze belden me ook op. Ze boden me tipgeld aan, een bedrag van 20.000 gulden. Ze vertelden dat dit bedrag deels tot stand kwam via justitie en de gedupeerde (Shell?)".... "Ze boden me dat geld in vrij officiële woorden aan, maar ik geloof niet dat ik ook maar één cent ervan gekregen zou hebben voor wat voor verklaring dan ook".... "De toestanden op het politiebureau waren soms behoorlijk 'Tatort'-achtig. Ik moest een keer om 3 uur komen, dus ik ga daar als een stomme hond naartoe. Dan wordt je heel gauw weggeloodst, naarboven want het schijnt dat niemand je mag zien ook nog. Nou dan kom je in een kamertje terecht, daar zit je dan een uur te wachten. Dan komt een of andere vent aan en dan kun je het hele verhaal weer opnieuw vertellen want dan hopen ze gewoon dat je een heel ander verhaal vertelt dan je eerder gedaan hebt. Dan komt er eentje binnen met een briefje, fluisteren, interessant doen. Dan gaan ze weer verder, 'waar waren we gebleven'. Dan heb je A verteld en dan tiepen ze B op. Dat is 2 maal gebeurd trouwens, dat ze gewoon verkeerde dingen op papier gezet hadden"..... "Het laatst dat ik met de BVD in contact gekomen ben was half januari. Dus ik denk dat ze het afgeslo-

ten hebben en dat de politie het overgenomen heeft"..... "In gesprekken met de BVD/PID werd mij duidelijk dat ze verband zagen tussen de verschillende akties. Ze waren dan ook ervan overtuigd dat er één groep achter de akties zat, die van de Martinusstraat"

Tot zover wat citaten uit het relaas van deze 'getuige' van de Shell-aktie. De jongen is gedurende een half jaar regelmatig ondervraagd door de BVD en politie. Per toeval kregen de bewoners van de Martinusstraat zijn verhaal te horen. De persoon in kwestie vond het namelijk niet zo belangrijk en had toch niets verklaard. Hij heeft in het verleden contacten gehad met bewoners van de Martinusstraat, op vriendschapsbasis.

Een gebruikelijke methode voor de BVD wanneer ze informatie willen over een hechte moeilijk binnen te dringen aktiegroep: Iemand benaderen die daar regelmatig over de vloer komt op vriendschappelijke basis.

Er zijn in Venlo meerdere gevallen bekend die benaderd werden door de BVD. Op 7 augustus '88 wordt een persoon gearresteerd in Venlo, verdacht van het kalken van anti-Shell leuzen. De eerder genoemde getuige wordt nu ook gevraagd of hij de arrestant niet herkent. De

arrestant komt na 6 dagen pas vrij. Daarna wordt hij geobserveerd. Eind augustus wordt deze jongen benaderd door de BVD. Een derde persoon wordt ook in deze periode door de BVD benaderd. Er zijn geen verklaringen afgelegd, wat valt er ook te verklaren.

Duidelijk is dat de bewoners van de Martinusstraat verdacht worden van de vorig jaar gevoerde akties. Dat verklaart de BVD-benaderingen en de talloze observaties rondom het pand alwaar zij wonen.

(gejat uit de N.N.)

persverklaring

"Iemand die het leven van andere mensen verstoort, moet niet opkijken als hij daar zelf het slachtoffer van wordt".

Vannacht hebben wij de nachtrust van agent, hoofd PID-er en vreemdelingpolitie Van Eeks, wonende Röntgenstraat 1, in politiegebied West te Assen, verstoord en zijn ruiten ingegooid. F. van Eeks is al jaren hoofd van de politie(ke) Inlichtingendienst en vreemdelingenpolitie te Assen en stelt er blijkbaar dus een eer in te snuffelen in de prive-levens van politieke aktivisten en vluchtelingen. Onder mom van het vergaren van informatie, observeren, tappen van telefoons,

werven van informanten doen zij het anonieme veldwerk voor o.a. de BVD. Hun doel is eenwig te drijven tussen mensen die voor een andere maatschappij strijden en die strijd te intimideren. Wij stellen paal en perk aan activiteiten van uitschot als Van Eeks en laten ons niet intimideren. Wij zetten onze strijd voort en laten onze solidariteit en menselijkheid niet breken. Anonimiteit is hun kracht maar wij zullen dergelijke ratten in hun holen weten te vinden.

Kommando 'uitstel van executie'

KRACHT, SOLIDARITEIT EN FANTASIE
OVERWINNEN DE SMERISMACHINERIE

LOZE ZATERDAG

Roze zaterdag vindt dit jaar plaats in Haarlem. Ondanks alle rimpels wordt ons weer een fijn spektakel beloofd, gesponsord door...de Gay Krant. Fijn! Fijn? Ja, zo fijn als gemalen poppestront!!

Het ironische motto van de dag: "Doe Normaal", krijgt een erg scherpe ondertoon. De krant die meehielp de vorige Roze Zaterdag bespottelijk te maken, door tijdens de toespraken op een reusachtig tv-scherm een voetbalwedstrijdje uit te zenden, die nichten-telegraaf, is de steunpilaar van de Haarlemse organisatie.

Niks tegen nichten, niks tegen voetbal, en persvrijheid is ook wat waard, maar als vólgend jaar Roze Zaterdag in Valkenswaard wordt gevierd met een bloemencorso en een miss- en mister Bil-verkiezing, moeten we niet zeuren. We staan erbij, kijken ernaar en we doen niets. Of zou de Roze Driehoek? De Roze Driehoek zal weer van zich laten horen. We hebben er weer zin in, in een partijtje. Waar? In Haarlem? Dan gáán we toch naar HaarHem. Al was het maar om te kijken of de CPN-flikkers ook deze keer de Vrolijke Krant evenaren in populisme (even geheugentjes opfrissen: ook in hún kraam hing een -kleine- televisie met Oranje tegen de Rooien). Of om te zien hoe potten en flikkers na het zingen waardig de kerk uit komen, ja echt de-kerk-uitkomen want De Dag begint met een gedistingeerde vertoning: allemaal het hoofd op het altaar, in de schoot van de goddelijke Vader, of Moeder, zoals de feministische theoloog zegt. Het wordt godverjuceenzaam in de radicale gemeente.

Als je de berichten van het Roze Front kunt geloven, is de klassieke trits Kerk-Kroeg-Kapitaal helemaal actueel. Komrij had het er jaren geleden over dat homoseksuelen beter in de loopgraven kunnen blijven als een geaccepteerde homosexualiteit een gelijkgeschakelde homosexualiteit betekent. En dat lijkt zich in rap tempo te voltrekken, gelijkgeschakeling, inpalming, integratie.

Het is waar dat de confrontatie met een bonte stoet van homoseksuele mannen en vrouwen, ook op de manier van de Gay Krant en dus ook sierlijk verwerkt in praalwagens vol dahlia's en hyacinthen, sowieso nuttig is. Het is zelfs niet eens zo onwaarschijnlijk dat bij tijd en wijle zo'n optocht meer zichtbaar maakt van de burgerlijke haat tegen alles wat afwijkt, dan het kritische gemompel uit het radicalere leven. Echter, wat te doen als carnaval voorbij is, het corso voorbij getrokken en de bloemen verwelkt? Terugkeren in het driedelig grijs, huisje, boompje, beestje? Bedelen om de giftige kruimels van de corrupte welvaart, inzegeningen van homohuwelijken, homo's in het leger, homo's naar de Costa del Sol, met reductie voor GK-abonnees? De prijs voor een dagje flamboyante Gay Pride is erg hoog, als we er, alsof het een Moederdag is, een jaar truttigheid, verwaarlozing en anonimiteit mee denken te kunnen inlossen. Als die ene dag dan tevens ruim baan geeft aan het alles overstemmende geluid van ónverbloemd Rechts, is het roze front overgeleverd aan de kruideniersmentaliteit, en zijn de loopgraven geultjes geworden, lullige flamoetsjes gevuld met roze water. Tot Roze Zater!

Peter Quckel

Uit: De Verkeerde Krant

ONMIDDELLIJKE VRIJLATING VAN CHRISTOPH VON HÖREN!

Christoph von Hören is een gevangene uit het verzet en zit sinds 30.10.1988 in Bielefeld in de gevangenis.

Wegens een manifestatie in 1986 voor de samenvoeging van de politieke gevangenen en de vrijlating van Günter Sonnenberg, waaraan hij had meegewerkt, werd hij op grond van par. 129a tot 18 maanden gevangenis veroordeeld.

Op 11.3.1989 storte Christoph lichamelijk in en werd hij overgebracht naar de intensive-care-afdeling van het gevangenisziekenhuis in Frönberg. Christoph lijdt aan pneumothorax, een longaandoening. De linker longkwab was dichtgeklapt. Nadat de linker longkwab zo goed als hersteld was, klapte de rechter longkwab dicht. Op 1.4.1989 verliet hij de intensive-care en werd later weer teruggebracht naar de gevangenis in Bielefeld.

Er komt echter nog een ziekte bij. Kort voor zijn inzinking was Christoph door een orthopedische specialist onderzocht. Uit een brief van hem: "ja, helaas nog slecht nieuws, dat kwam net een paar dagen voor mijn overplaatsing van de orthopedist, die eindelijk eens op kwam dagen. Ik heb een reumatische ontsteking aan rug en bekken, BECHTEREW genaamd. En dat is zeer ernstig. Ik kan me bijv. nauwelijks nog bukken en helemaal geen grote stappen zetten. En dat is in de bajes natuurlijk verder en sneller verergerd. En het kan onder de omstandigheden hier binnen onmogelijk genezen."

Op den duur leidt deze ziekte tot verstijving van de wervelkolom. De Bechterewse ziekte is ongeneeslijk. Om het verergeren van de ziekte te vertragen zijn baden, massages en lichamelijke oefeningen absoluut vereist. Na een pneumothorax is het nodig dat Christoph veel in de frisse lucht is en in geen geval aan stress blootgesteld wordt. Nodig zijn ook vertrouwensartsen (longspecialist, rheumatoloog, fysiotherapeut). Een verzoek van zijn advocaat hierom werd door de gevangenisleiding afgewezen. Voortdurend bestaat het gevaar dat een longkwab weer dichtklapt en er opnieuw een levensgevaarlijke situatie voor Christoph ontstaat. Op 16.5.1989 is dat weer gebeurd en werd Christoph naar Frönberg overgeplaatst.

De behandeling voor een genezingsproces kan in de gevangenis niet plaatsvinden. Daarom moet Christoph onmiddellijk vrijgelaten worden.

Christoph is nu naast Günter Sonnenberg, Claudia Wannersdorfer, Angelika Goder en Bernd Rössner de 5e gevangene wiens vrijlating we moeten bevechten.

Uit Info 15 (v/d Angehörigen)
25-5-1989

OVER DE HONGERSTAKING IN DE

De onbeperkte hongerstaking van 7 vrouwen in de vrouwenbajes Plötzensee (West-Berlijn) is door hen op dinsdag 23 mei afgebroken, nadat de senaat de volgende concrete toezeggingen heeft gedaan:

* POSTCENSUUR

Nog 10% van de uit- en ingaande post wordt steeksproefgewijs op hun inhoud getoetst; de geopende brieven gaan eerst weer terug naar de vrouw die het geschreven heeft, zodat ze kan overzien, welke brieven hoe vaak gecontroleerd worden. De inkomende post wordt in het bijzijn van de vrouwen geopend en op drugs gecontroleerd. 10% wordt (officieel) preventief gecensureerd en de vrouwen dan geopend ter hand gesteld.

* GROEPSOPSLUITING

In de Plötze zijn de vrouwen opgesloten in afdelingen van 10-15 gevangenen. Tot nu werden deze dwangeenheden in de meeste paviljoens vrijwel volledig van elkaar geïsoleerd. In ieder geval op een aantal paviljoens in Haus 5 (verdovende middelen-delicten) worden nu tussen 16.00 en 21.00 uur de afdelingsdeuren geopend, zodat de gevangenen van de verschillende afdelingen elkaar kunnen ontmoeten. Of deze regeling ook voor de andere paviljoens gaat gelden, is nog niet bekend.

* LUCHTEN

Het luchten- tot nu toe beperkt tot een uur per dag- is uitgebreid tot de periode van 16.00 tot 21.00 uur door de week en in het weekend van 9.00 tot 11.00 uur en van 13.00 tot 21.00 uur. De vrouwen kunnen elk heel uur beslissen of ze willen luchten of niet. Een soortgelijke regeling gold al lang voor Haus 2.

* SCHEIDINGSWAND EN BEWAKING TIJDENS BEZOEKEN

Deze tot nu toe gebruikelijke regeling voor op drugs-delicten veroordeelde gevangenen, is in ieder geval opgeheven tijdens bezoek van grootouders, ouders en kinderen of broertjes en zusjes onder de 14 jaar.

* ONTMOETINGEN

De vrouwen hebben niet alleen geëist dat binnen de paviljoenen de dwangeenheden niet langer van elkaar geïsoleerd worden, maar ook de mogelijkheid om met vrouwen uit andere paviljoens in contact te komen. Deze eis is niet verwzenlijkt. Wel zal in samenwerking met de gevangenen vrouwen de mogelijkheid gegeven worden om ontmoetingen te organiseren, waar ook groepen van buiten kunnen komen. Dat is tot nu nog niet concreet; senaatsvertegenwoordigers hebben het officieel over 'overleggen'.

Welke betekenis deze successen van de strijd hebben voor de vrouwen heeft, en hoe de stemming op dit moment is in Haus 5, laat zich lezen uit een brief van één van de gevangenen:

"(...) Ach, ik zou willen, dat ik je de sfeer hier zou kunnen beschrijven. Het is alsof we dromen. Nu alle vrouwen dwars door het paviljoen heen ongehinderd met elkaar kunnen praten, is het hun pas echt werkelijk bewust geworden wat hun al die tijd is ontnomen, wat ze allemaal geslikt hebben. Niet door wat wij theoreties verteld hebben, maar door dat, wat ze nu zien, begrijpen ze opeens, dat het werkelijk mogelijk is, iets te bevechten. Dat dit nog lang niet alles is, slechts een begin, dat we zowel binnen als buiten uit onze ghetto's tevoorschijn moeten

5 JAAR BAJES VOOR INGRID STROBL

9.6 J.l. werd de 37-jarige Ingrid Strobl door de 5e strafsenaat van het Düsseldorfer gerechtshof tot 5 jaar bajes veroordeeld wegens ondersteuning van een terroristische vereniging en medeplichtigheid aan een bomaanslag. Drie maanden zijn er voor nodig geweest om tot deze uitspraak te komen. Het "wekkerprogramma" van het BKA werd door rechter Klaus Arend voor "betrouwbaar" en dus "bewijswaardig" gehouden.

Wekkers van het merk EMES-Sonochron werden door het BKA geregistreerd, degenen die de wekkers kochten werden op video vastgelegd en zo hoopte 't BKA ze te kunnen traceren (het was bekend dat de Revolutionäre Zellen vaak van deze wekker gebruik maakten). De wekker die Ingrid zou hebben gekocht zou 6 weken na de aankoop door de RZ als tijdmechanisme zijn gebruikt bij een aanslag in Köln op een Luft-hansa-gebouw. Vergissingen en fouten in het productie- en verpakkingsproces van de door het BKA gemerkte wekker sloot de rechter uit. Een verwisseling van de wekker achtte de rechter slechts "abstract denkbaar". Dit ondanks het feit dat BKA-beambten in talrijke gesprekken verstrikt waren geraakt.

Hoewel de wekkeraankoop op zich niet tot een veroordeling kon leiden waren er volgens de rechter "veelbetekenende aanwijzingen" waaruit zou blijken dat Ingrid wist waarvoor de wekker uiteindelijk gebruikt zou worden. En wel haar gedrag. De "ongehuwde verdachte" had de wekker gekocht als "geschenk voor haar man" en zich niet voor de kleur geïnteresseerd... Ingrid zou zich volgens de rechter niet argeeloos voor het karretje van de RZ laten spannen. De thema's waarop de RZ aanslagen plegen, uitwijzingsbeleid, sextourisme, zijn haar "op het lijf geschreven". Dat zou bewijzen dat ze zich niet voor een zaak zou inzetten zonder precies te we-

ten waarom het ging.

Dat het bij de RZ om een terroristische vereniging gaat zou uit hun eigen teksten blijken volgens de rechtbank. Dat de rechtbank de samenstelling van de groep en de relatie tussen X (degene voor wie Ingrid de wekker heeft gekocht) en Ingrid niet kende, was "voordelig" voor Ingrid. Ze is dan geen lid maar wel ondersteunster van de RZ. De weigering van Ingrid om de naam van X te noemen was een uiting van "zeldzame politieke moraal".

Rechter Arend had zich nog enorm opgewonden over 't feit dat Ingrid gesproken had over "klassenjustitie", daarmee doelde ze op het bagatelliseren van nazi-misdaden en amnestie voor nazi's in het verleden. Arend had immers op jongere leeftijd, ook als rechter, meegewerkt aan het "opheldereren" van nazi-misdaden. Dat ze zichzelf als een "verheven strijdster voor gerechtigheid" voorstelde, was een uiting van "narcistische zelfingenomenheid" aldus de rechter. De verdediging wil in ieder geval tegen het vonnis in beroep gaan.

De Groenen noemden het vonnis een schandaal en ook in de media rezen enkele vraagtekens. De Frankfurter Rundschau ontkwam niet aan de gedachte dat Ingrid als voorbeeld en plaatsvervangend voor anderen zwaar was gestraft. De smeris zit nl. al jaren vergeefs op de RZ te jagen. Bijna 200 aanslagen hebben ze met succes weten te plegen en daar staan tot nu maar 2 arrestaties tegenover. Volgens de TAZ werd met dit vonnis wraak genomen op een vrouw die 18 maanden lang niet murw te maken was, die zich onbuigzaam toonde en niet alleen haar kennis en maar vooral ook haar politieke en morele waarden niet verraadde. Ingrid zou, volgens de Frankfurter Rundschau, met een ongeloofig lachje op het vonnis hebben gereageerd.

PLÖTZENSEE

komen. Ze konden zich, wat hun nu overkomt, lange tijd niet voorstellen; dat was vaak het ergste, dat 'bij elkaar komen' of 'zelfbepaald leven' slechts een woord was, dat ze niet meer op zichzelf konden betrekken. Net zoals de huursters buiten, in de één-kamer betonnen woonsilo's, die hun vereenzaming, wat er hun aangedaan wordt, al lang niet meer zien of bespeuren, zo leeg van binnen zijn ze gemaakt.

Het is alsof er een last van ons afgevallen is. Lucht, een lichame-lijk voelbare ontspannen sfeer, stromend, onbeschrijfelijk mooi, geen hektiese konsumptie, maar teder genot, haast plechtig. Het oude, wat nu achter ons ligt, lijkt één nachtmerrie, en dat, wat voor ons ligt, is veelbelovend.

Toen wij 's avonds terugkwamen, zaten in alle cellen vrouwen die bij elkaar wilden zijn, met z'n tweeën, drieën, met meer, van al de vier afdelingen, en ze spraken met elkaar met stralende, vurige gezichten. Ze vonden woorden voor hun eerste indrukken, vrouwen die zich nooit uitdrukken konden, vonden woorden die zo mooi waren, dat ik moest huilen... Dit alles was de mooiste compensatie voor alle destructieve twijfels en klote ruzies die ons van meer kracht beroofden dan al het andere. We wilden krassen maken in de zuilen van regiem, en hebben ze uiteindelijk door de midden gezaagd. Nu moeten we ze alleen nog gezamenlijk omver smijten (het zijn wel zware brokstukken!) De vrouwen zien de nieuwe regelingen als een 'eerste stap' op de weg naar structurele veranderingen van hun bajesomstandigheden. Dat is van de kant van de senaat ook min of meer toegezegd.

In samenhang met de razzia van 18.12.87, waarbij Ingrid en de inmiddels vrijgelaten Ulla werden opgepakt, hebben meerdere mensen als getuige voor de rechter moeten verschijnen. Allemaal hebben ze geweigerd een verklaring af te leggen. De meesten werden met gijzeling bedreigd. De laatste keer dat er getuigen voor moesten komen hebben ze ook daadwerkelijk iemand in gijzeling genomen, een vrouw uit Bochum - Gabi Hinderberger. De gijzeling kan een half jaar duren.

Schrijf daarom zowel Ingrid als Gabi!

Ingrid Strobl
c/o OLG-Düsseldorf
5. Strafsenat
Postfach 300210
4000 Düsseldorf

Gabi Hinderberger
z.Zt. JVA Brühl
Hauptstrasse
7580 Brühl

Prozessbüro Ingrid
Stadtrevue; Maastrichter Str. 49
5000 Köln 1
Tel. 0221/518031 (ma-wo 17-20 uur)

IK BEKEN SCHULDIG TE ZIJN AAN HET AANHANGEN VAN EEN RADIKAAL LINKSE EN FEMINISTIESE OVERTUIGING

slotwoord van Ingrid Strobl op
6.6.89

"Vier maanden heeft dit proces zich nu voortgesleept. Wat blijft er nu hangen van deze lange periode? Er blijven zeker boze herinneringen bij alle proces-bezoekersters en -bezoekers. Herinneringen aan het urenlange wachten onder alle weersomstandigheden, aan de vernederende fouilleringen, aan de vele willekeurige pesterijtjes, die elke keer weer anders waren.

Er blijft de onzekerheid over wat er met de gegevens van de proces-bezoekers gebeurt. Om preciezer te zijn: sinds de nieuwste onthullingen in het "Schmücker-proces" is het duidelijk, dat de gegevens bij de binnenlandse veiligheidsdienst belanden - en dus belastend materiaal zijn tegen bezoekers en bezoekersters. Bij mij en bij alle anderen, die er bij waren, blijft de herinnering aan mijn roofdier-transport met pantserwagens, helikopters, sirenes en ontgrendelde machinepistolen. Ondanks dit scenario, ondanks alle stemmingmakende veiligheidsmaatregelen, ondanks de bij dit soort staatsprocessen tot norm verworpen uitzonderingstoestand, beweert de Senaat dat het hier om een normaal proces ging.

Waarom het hier helemaal niet om een normaal proces ging, hebben mijn advokate en mijn advocaat al uitvoerig in hun pleidooien uitgelegd. Ik wil het hier dus niet nog eens gaan herhalen. Bij dit proces hoorde ook dat Ulla Penselin en ik aan de pers werden voorgesteld als "terroristen" en dat de pers deze Karlsruher Krimi in ieder geval in het begin ook zonder meer slikte.

Bij dit proces hoort, dat het blad van Springer en de Geheime Dienst, "Die Welt", al direct gedetailleerd verslag deed van het "wekker-programma" van de BKA (Bundes Kriminal Amt), terwijl mijn verdediging en ik zelf nog niet eens de aktes erover hadden kunnen inzien.

Bij dit proces hoort dat, zoals het blad "Arbeiterkampf" meldde, de Chef van de Opsporingsdienst Boeden in een vertrouwelijk gesprek met journalisten uit Bonn

verklaarde dat: "Ingrid Strobl veroordeeld zou worden." En dat weken voor de afsluiting van het proces. Ik vraag me sindsdien af, hoe die man dat wist. Bij dit proces hoort indirect ook het nieuwe wonderwapen dat gijzeling heet. De Openbare Aanklager moest eerst Ulla Penselin uit z'n klauwen loslaten en daarna toekijken hoe de onhoudbaarheid van het bewijs tegen mij steeds duidelijker werd. En dus koncentreerde men zich weer versterkt op de opsporing van de vier personen, die sinds 18.12.87 als vermeende RZ-leden worden

gezocht. Maar ook tegen deze personen is er niet genoeg bewijs voor handen, zoals ook wordt toegegeven. En daarom wordt er nu geprobeerd om kennissen en vriendinnen van deze mensen tot belastende verklaringen te dwingen. Het dwangmiddel hierbij is het dreigen met gijzeling. En zoals bekend, bleef het niet bij dreigen alleen en moesten er twee vrouwen de gevangenis in vanwege hun weigering met de Heren te spreken. De Openbare Aanklagers konden er niet meer rustig van slapen toen ze tenslotte moesten toegeven,

De openbare aanklager probeert zich nu op mij te wreken, door toch een hoge gevangenisstraf te eisen, nu voor ondersteuning en hulp. Ook daar is geen bewijs voor, slechts wat waaghalsige interpretaties van mijn gedrag en duidelijk verkeerde interpretaties van getuigenverklaringen.

In het pleidooi van de aanklager was het tandenknarsen van de heren Lampe en Kruse te horen. Opmerkingen als zou een radikaal feministe normaal gesproken niet vriendelijk praten met een uurwerkverkoopster, zulke opmerkingen spreken voor zich - en voor het beeld dat de aanklagers hebben van radikale feministes. Die krabben namelijk modieuze verkoopsters normaal gesproken de ogen uit - en als ze dat niet doen, dan zullen ze wel iets stiekums en klandestiens aan het doen zijn.

Het openbaar ministerie heeft echter ook nog wel wat geleerd in de loop van dit proces. Ze heeft bijv. geleerd dat ze met hun nieuwste uitvinding, met de "aanslag-relevante thema's" niet veel kan. In tegendeel. En zo hadden de heren aanklagers zelfs de brutaliteit om in hun pleidooien te beweren, dat mijn betrokkenheid bij "aanslag-relevante thema's" geen rol speelde bij de aanklachten.

Dan blijft natuurlijk de vraag, waarom het onderzoek tegen mij en de mensen, waar ik mee bevriend ben voortdurend wordt gerechtvaardigd, door te zeggen dat wij met "aanslag-relevante thema's" bezig zijn. En waarom de aanklager er op stond om als bewijs in het proces een brief van mij voor te lezen, waarin ik schrijf dat ik me óók bezig houd met thema's die sinds kort als "aanslag-relevant" gelden.

Verontwaardigd wees de aanklager in zijn pleidooi het verwijt van de hand, dat de aanklacht steunde op mijn overtuiging. Oh nee, die speelde geen rol. Maar, zei de aanklager verder, men moest wel bedenken, dat mijn overtuiging exakt dezelfde is als die van de Revolutionären Zellen. En zo worden er toch oude artikelen van mij voorgelezen - als bewijsmiddel. Hoewel natuurlijk, zoals gezegd, mijn overtuiging geen rol speelde. Een artikel werd zelfs twee keer voorgelezen. Eenmaal in het kader van het voorlezen van mijn Emma-teksten, en nog eenmaal, toen brieven die ik in de gevangenis schreef als bewijsmateriaal werden aangevoerd. In dat artikel, dat dus voor het O.M. kennelijk een zeer bijzondere bewijskracht heeft, ging het niet één keer over vluchtelingen, of over de asielpolitiek. Dit artikel - uit het jaar 1983 - ging het slechts over de vijandigheid tegenover buitenlanders.

Ik vraag in dit artikel, waarom we ons niet sterker solidair voelen met de hier levende en wer-

kende migranten. Waarom we bijv. zwijgen bij Turken-moppen, in plaats van kwaad te worden. Of waarom we racistiese graffiti niet gewoon overschilderen. Waarom we maar zo weinig moed kunnen opbrengen, terwijl er ons niets kan gebeuren, omdat toch niet gelijk de Gestapo voor de deur staat, als we onze mond opendoen. Maar dit artikel lag het openbaar ministerie kennelijk zo zwaar op de maag, dat het maar gelijk twee keer als bewijs werd toegevoegd. Ik onthoud me hierbij maar van commentaar.

Mijn overtuiging doet dus niets ter zake. Ik hoor de boodschap wel, maar ik geloof er niet in. En wat resteert er dan nog? Niets.

Dus wordt het zwaartepunt van de argumentatie door de openbare aanklager bij mijn zogeheten houding tijdens de verhoren gelegd en dus weer bij mijn overtuiging.

Dat is wel te begrijpen. Want enerzijds staat mijn weigering om X aan hen uit te leveren, haaks op hun achtervolgingsmentaliteit. Anderzijds kunnen ze geen harde bewijzen op tefel leggen, noch voor mijn lidmaatschap, noch voor de beschuldiging, dat ik wist waarvoor ik de wekker kocht.

En op die manier wordt mijn zwijgen over X tot hoofdpunt in de bewijsvoering tot schijnbaar doorslaggevend bewijs voor mijn medeplichtigheid.

Feit is en blijft dat X geen enkele kans heeft; daarbij is het om het even of hij zichzelf zou aangeven, zoals dat door een stelletje romantiese zielen wordt bepleit; of dat ik z'n naam zou noemen. En ik zelf zou er ook niet op vooruit gaan. Want men kan dan altijd nog beweren - en het Openbaar Ministerie zou dat zeker ook doen - dat X namelijk lid is en ik hem ondersteuning verleen. Ik zou X uitleveren aan de heren Pressler en Meyer van het Openbaar Ministerie,

- die mij enkel en alleen op grond van de koop van een wekker tot lid van de Revolutionäre Zellen hebben gebombardeerd.
- die mijn vriendinnen en vrienden tot het "milieu" hebben verklaard, erger nog, tot leden van de door hen bedachte "Strobl"-groep.
- die tot op de dag van vandaag nog tegen vriendinnen en vrienden van mij een gerechtelijk onderzoek laten lopen, en wel van wege mogelijk lidmaatschap.
- die een telefoongesprek, dat ging over de houding van Simone de Beauvoir tegenover franse kolleborateurs met Nazi-duitsland, hebben verdraaid tot een plan voor aanslagen tegen Chileense instellingen.

Ik zou X uitleveren aan een O.M. dat na de arrestatie van Ulla Penselin en mij triomfantelijk sprak over een gevoelige slag tegen de RZ.

Aan een O.M., dat tot op het laatste moment heeft vastgehouden aan mijn lidmaatschap en pas daarvan

dat hun "Kerstmacht-magie" van 18.12. een grote flop bleek te zijn.

Wat resteert er nu na dit vier maanden durende optreden van de aanklager. Zelfs niet de bij het begin zo stellig gedane bewering dat ik lid zou zijn van de Revolutionären Zellen. De aanklager moest ook deze bewering, zij het niet vrijwillig, terugnemen omdat de rechtbank hem voorhield dat het bewijs niet voldoende was.

is teruggekomen om niet volledig op z'n bek te gaan. Aan een O.M., dat in zijn pleitnota met bijna onverholten leedvermaak herhaalde, dat elk woord van wat ik in dit proces heb gezegd, pure leugen zou zijn. Zo naief ben ik toch niet, dat ik ervan uitga, dat dít O.M. wél geloof aan X zou schenken.

Dat ik X niet uitlever, heeft niet zozeer met hem te doen, maar veel meer met mezelf. Met mijn politiek zelfbewustzijn, met mijn begrip van moraal, waarde en trots. Je

kan deze begrippen achterhaald noemen, maar voor mij zijn ze van daag aan de dag aktueller dan ooit tevoren.

Ik krijg van verschillende kanten te horen, dat 't niet slim is om na 18 maanden gevangenis nóg meer jaren gevangenis te riskeren door niet te zeggen voor wie ik de wekker heb gekocht. Zo kan alleen maar iemand redeneren, die werkelijk gelooft dat verraad mij zou kunnen helpen; zo kan alleen maar iemand redeneren, die zelf nooit in de bak heeft gezeten en die er van uitgaat dat iedereen te koop is.

Jawel, ik leef - om dit eufemisme te gebruiken - ik leef sinds bijna 18 maanden in de bajes. Zeker ik ga er ook onder gebukt. Maar ik vecht er ook dagelijks tegen, om me niet door de vernederende toestanden in de bajes te laten vernederen. Ik vecht dagelijks voor mijn menselijke waardigheid, onder omstandigheden die elke soort menselijke waardigheid negeert. En uitgerekend onder zulke omstandigheden moet ik me gaan vernederen, doordat ik probeer op kosten van andermens vrijheid m'n eigen vrijheid te bekongelen? Wie kan zo iets nu van mij verlangen? Wie kan zo iets van mij überhaupt verwachten?

De rechtbank heeft hier herhaalde malen benadrukt, dat 't er vooral om gaat uit te zoeken, of ik "dolos" handelde, dus of ik wist waarvoor de wekker bestemd was. Er is geen bewijs voor deze stelling. Ik kan echter ook geen bewijs leveren, dat deze stelling concreet weerlegt. Men zou met heel veel mazzel misschien kunnen bewijzen, dat men iets niet heeft gedaan. Maar hoe moet je bewijzen dat je iets niet geweten hebt?

Volgens huidig geldend recht - waarop dit Hof zich ook beroept - hoef ik dit trouwens ook niet te bewijzen. Niet de aangeklaagde moet z'n onschuld bewijzen, maar omgekeerd moet een vermoeden van schuld door harde bewijzen gestaafd worden.

Op school heb ik geleerd, dat de rechtspraak een adagium huldigt: in dubio pro reo. In de loop van m'n leven heb ik geleerd dat dit niet zonder meer geldt.

Op school heb ik geleerd, dat voor het gerecht iedereen gelijk is. Tijdens mijn leven heb ik geleerd welke rol de rechtspraak in een klassenmaatschappij speelt.

Op school heb ik geleerd, dat de Nazi-misdadigers na 1945 ter verantwoording werden geroepen. Tijdens mijn leven heb ik geleerd dat de rechtspraak in de prille bondsrepubliek een bijzonder grote ijver aan de dag heeft gelegd om haar vroegere confrères, ook die van het voormalige "Volksgerichtshof" van elke blaam te zuiveren en van elke schuld vrij te spreken.

Op school heb ik geleerd, dat moordenaars onder alle omstandigheden in de gevangenis belanden. Nog maar kort geleden heb ik opnieuw geleerd, dat zo iets onder bepaalde omstandigheden niet opgaat. Dat 't d'r helemaal op aankomt, wie wie heeft omgebracht. Mijnheer Höcker bijvoorbeeld, de SS-Obersturmbannführer, heeft aantoonbaar meegewerkt aan de vergassing van 60 vrouwen en kinderen. Hij werd veroordeeld tot maximaal 4 jaar gevangenisstraf. Maar van deze straf heeft hij nog geen dag uitgezeten. Mijnheer Höcker is een vrij mens. Wie zou hem, die alleen maar wat Joden en ander KZ-gespuis om zeep heeft gebracht, wie zou hem op één lijn willen stellen met echte misdadigers?

In mijn bijna 18 maanden voorlopige hechtenis was ik ruimschoots in de gelegenheid "echte criminële vrouwen" te leren kennen.

Bijvoorbeeld een jonge vrouw, die zo af en toe een jointje rookte. Dit deed ze vooral om een beetje weg te komen van de ervaringen met haar vriend die haar regelmatig lichamelijk en geestelijk mishandelde. Toen dook plotseling een nieuwe vent op, die haar beloofde te zullen bevrijden van haar nachtmerries en die haar trouwens de vrouw van z'n leven vond. Maar eerst moest hij zich zelf zien te redden uit een levensgevaarlijke situatie. En hiervoor moest zij hem 3 kilo hasj zien te verschaffen. De jonge vrouw rende van hot naar haar om de verlangde hoeveelheid bijeen te krijgen. Toen ze uiteindelijk aan haar nieuwe vlam 't spul kwam afleveren, werd ze prompt gearresteerd - die goeie vent was namelijk een undercover-agent van de narcotica-afdeling. Het gerecht bevond de vrouw schuldig. En sindsdien zit ze als dealer in de bajes.

Of bijvoorbeeld die jonge Filipijnse vrouw, die met een vriendelijke duitse toerist mee naar München kwam. Hij wilde met haar trouwen. En daarvoor had hij haar paspoort nodig. Tot het huwelijk moest ze bij een vriend van hem logeren, totdat alles rond was. Deze vriend bleek echter een bordeelhouder te zijn die de jonge vrouw een jaar lang voor hem liet werken en betalen. Plotseling deed de politie een inval. De vrouw werd met andere buitenlandse kollega's meegenomen en tot aan de uitwijzing in de bajes gezet. De bordeelhouders hebben we in de kring van z'n geliefden kunnen bewonderen in de Münchener Abendzeitung op

een foto van de carnaval. Vanzelfsprekend was de foto niet opgenomen in de bajes Stadelheim. Daar zat ook een vrouw, die met vier kilo heroine in haar auto was gepakt. Ze zat nog één week bij ons, ze had namelijk een "31-er gemaakt", zoals men dat in jargon zegt. Ze had zich als kroongetuige ter beschikking gesteld. Op basis van haar verklaringen kregen ze niet alleen een echte dealer in de bak, maar ook nog vier andere mensen, die alleen maar af en toe wat bij deze dealer - en bij haar - hadden gekocht. Zelf kwam ze niet eens voor de rechter.

Ik heb in de gevangenis zeer aanschouwelijk ervaren wat het begrip schuldig en onschuldig betekent.

Het zegt nauwelijks iets over wat een mens werkelijk heeft gedaan. Het zegt wel veel over de maatschappij en haar rechtspraak. Onschuldig zijn in deze maatschappij en voor justitie de beul van het Volksgerichtshof; de arts, die in het concentratiekamp gevangenen tijdens z'n proeven doodmartelde; de ondernemers die de inzet van dwangarbeiders en -arbeidsters inkalkuleerde; de rassen-theoretikus en zelfs de producent van Zyklon B.

Onschuldig zijn in deze samenleving en voor justitie de concernbazen, die vandaag de hongerdood van ontelbare aantallen mensen in de zgn. Derde Wereld geheel vanzelfsprekend inkalkuleren ten behoeve van hun winsten. Onschuldig zijn de rassen-ideologen, die met hun anti-buitenlanderscampagnes turkse ouders zover weten te krijgen dat ze hun kinderen op "Hitlers verjaardag" niet naar school durven te sturen. Onschuldig zijn de zgn. huwelijksbemiddelaars, die vrouwen uit de Derde Wereld-landen en tegenwoordig ook uit Polen als seksuele handelswaar aan de duitse man brengen.

Onschuldig is de chef, die z'n leerlinge verkracht, omdat de rechtbank meer geloof hecht aan de eerbiedwaardige zakenman en niet in een halfvolwassen meisje.

Als we deze maatschappelijke en gerechtelijke manier van omgaan met de begrippen schuldig en onschuldig bezien, dan kan ik me hier niet verdedigen door te zeggen dat ik onschuldig ben.

Ik zou mezelf dan in het gezelschap begeven van de oude jodenmoordenaars, de nieuwe racisten, de bureau-daders, de verkrachters en de vrouwenhandelaren.

Ik beken daarom schuld. Ik beken schuldig te zijn aan het aanhangen van een radikaal linkse en feministische overtuiging en dat ik die niet wil en kan ontkennen.

Ik beken schuld, omdat ik de uitbuiting van en de moord op de mensen in de zgn. Derde Wereld niet kan aksepteren.

Ingrid Strobl

INTERNATIONALE VROUWENWEEK

Hallo vrouwen!

Binnenkort is het zover, de internationale vrouwenweek gaat 5 juli van start en wij zijn benieuwd hoe het zal gaan verlopen. Wij zijn de laatste maanden hard bezig geweest met het organiseren van deze week. Dat betekent het schrijven van discussiestukken ter voorbereiding van de thema's (die hieronder zullen volgen), het organiseren van feesten om geld in te zamelen, veel vergaderen en andere praktische zaken regelen, zoals een plaats, waar het kamp plaats vindt, tenten, watervoorziening ter plekke, eten regelen. Ondanks het harde werken zijn wij nog steeds heel enthousiast, niet in de laatste plaats door de vele reacties uit allerlei landen en plaatsen. Verder hebben wij als voorbereidingsgroep veel plezier met elkaar. Het programma van de week zal er als volgt uitzien:

- 5 juli: vrouwenhandel en sextoerisme
- 6 juli: bevolkingspolitiek en voortplantingstechnologieën
- 7 juli: pottenstrijd
- 8 juli: vrouwen en psychiatrie
- 9 juli: vrouwen in de bajes
- 10 juli: op deze dag willen we het geheel evalueren en bekijken hoe wij in de toekomst verder samen kunnen strijden voor bevrijding en hoe samenwerking eruit kan zien.

Hoe dit precies gaat lopen is mede afhankelijk van wat er precies in de week gebeurt en wat er besproken wordt. Wij willen ter voorbereiding van deze dag aan het eind van de dag een vergadering houden waar iedere vrouw die daar zin in heeft naar toe kan komen om te praten over hoe die dag is geweest, kritiek te formuleren en met anderen tot nieuwe ideeën te komen. In de week verwachten wij ongeveer 600 vrouwen. Wij hebben al reacties gehad uit Frankrijk, Engeland, Duitsland, Spanje, Denemarken, Ierland, Finland, Schotland, Griekenland, Italië en Nederland. Het gaat dan om vrouwen die alleen willen komen of om groepen die al met elkaar praten ter voorbereiding.

Er wordt een kamp opgezet in Ruigoord, een dorpje ongeveer 15 km van A'dam, op een grote zand/grasvlakte kunnen wij een kamp opzetten. Het dorp is te bereiken via station Sloterdijk, waar je de bus neemt richting IJmuiden (buslijn 82) en dan stap je uit bij Ruigoord en dan is het nog 5 minuten lopen. Er zullen daar richtingaanwijzers zijn. Voor diegenen die met de auto willen komen is er een plattegrond getekend die hieronder volgt. Er is parkeergelegenheid bij het kamp, hoewel het niet de bedoeling is dat er auto's op het kamp zelf komen. Dit betekent dus ook een stukje lopen. Het is verder de bedoeling dat iedereen haar eigen tent meeneemt om in te slapen net als andere kampeerspullen. Verder raden wij iedereen aan om warme en regenbestendige kleding mee te nemen, gezien het klimaat in ons landje. Onze financiële middelen zijn zeer beperkt, wat betekent dat wij geen toilet en douche wagens kunnen huren. Daarom zullen wij moeten improviseren en 'toiletten' moeten graven en ons moeten wassen in een meertje wat daar in de buurt is. Dit meertje wordt ook gebruikt door de bewoners/sters van het dorp zelf (dus ook door mannen) en wij mogen daar vanwege het milieu absoluut geen zeep gebruiken. Als dat niet genoeg is kunnen wij naar de verschillende badhuizen in A'dam gaan (adressen zijn op het kamp verkrijgbaar). Er is een groep vrouwen (oa van Rampenplan) die gaan zorgen voor ontbijt, lunch en warm eten. Ook zorgen zij overdag voor koffie en thee. Dit wordt tegen kostprijs gedaan. Voor de belangrijkste levensmiddelen wordt er een winkeltje ingericht, zodat vrouwen die zelf willen koken dat kunnen. Wel moet je dan je eigen kookspullen meenemen. Verder zullen er tenten zijn voor kinderopvang, EHBO, een bar, video's en een grote tent voor de inleidingen 's ochtends en voor de optredens ed. 's avonds. De kosten bedragen f15,- voor een hele week, of f3,50 per dag.

Dit is bedoeld om een deel van onze kosten te dekken, die ongeveer f15000,- bedragen. Dit betekent dat wij dus ook nog steeds ander geld nodig hebben, giften e.d. zijn van harte welkom. Verder gaat het voor eten en drinken nog ongeveer f10,- per dag kosten. Dat maakt dat de week ongeveer f100,- gaat kosten. Extraatjes niet inbegrepen.

Begin juli hebben wij de discussiebundel af die op het kamp verkocht wordt. Hierin zal ook het feitelijke programma staan, wie er waarover spreekt en het culturele programma. Verder kwam er uit Nederland het voorstel om ook nationaal te kijken hoe wij ons beter kunnen organiseren en daarvoor hebben wij de vrijdagavond gepland.

Waar we nog dringend om zitten te springen zijn tolken. Engels wordt de voertaal en we zoeken dan ook voornamelijk vrouwen die engels en een andere taal beheersen om te vertalen.

Nog even dit: de week is dus van 5 tot 11 juli, waar bij 11 juli ook de vertrekdag is. Als je dus echt alles wil meemaken is het misschien goed om al op de 4e te komen, dan is er gelegenheid om alvast kennis te maken en niet in de laatste plaats omdat we ook wel hulp kunnen gebruiken bij het opbouwen van de grote tent, wat een enorme (leuke) klus is. En voor als je dat nodig vindt is het handig om een reisverzekering af te sluiten, wat vooral geldt voor de vrouwen die uit het buitenland komen. Wij hebben ook een verzekering, maar die dekt bepaalde zaken niet.

Hopelijk hebben jullie hiermee genoeg informatie, om net zo enthousiast te zijn als wijzelf en komen jullie allemaal naar het kamp. We gaan er een te gekke inspirerende week van maken !!

De volgende stukken zijn een weergave van een beginnende discussie. Hier en daar worden punten aangehaald, waar we ondertussen anders over zijn gaan denken, mede doordat we de discussie met andere vrouwen(groepen) zijn aangegaan. De stukken zijn dan ook bedoeld als eerste aanzet voor discussie en hebben niet de pretentie een volledig uitgewerkt beeld te geven.

BAJUSSTRIJD

Dit stuk gaat over bajus en in het bijzonder over de positie van vrouwen daarbinnen. Bajus is net als psychiatrische inrichtingen een middel van de staat om mensen te controleren en te beheersen, zowel lichamelijk als geestelijk. Onder de dekmantel van straf en re-socialisatie worden de gevangenen gedwongen onder slechte omstandigheden verschrikkelijk werk te doen. Of ze worden, vooral in de psychiatrie, als proefkonijn gebruikt voor allerlei medicijnen. Dit ten voordele van de farmaceutische industrie, en die bedrijven die zo goedkoop mogelijk werk voor zich laten verrichten in de bajus. De persoonlijkheid van mensen speelt pas dan een rol als ze zich verzetten tegen hun onderdrukker, die door verscherpte repressieve maatregelen deze mensen weer rustig maakt. Door de druk die dit oplevert verdragen velen het opgesloten zijn zonder zich te verzetten. De druk die veroorzaakt wordt door het wegemen van de laatste vrijheden in geval van verzet en de voortdurende intimidatie van politie en bewakers. De omstandigheden worden gekenmerkt door slechte voeding, dwangarbeid, voortdurende controle en slechte mediese verzorging, wat al vaak blijvende klachten tot gevolg heeft gehad. Sommigen zien dan ook in zelfmoord de enigste mogelijkheid om onder dit geweld uit te komen. Zulke 'ongelukjes' komen meestal niet in de publiciteit, om allerlei vragen over het bajus-systeem te voorkomen, omdat het misschien toch te veel verontwaardiging zou oproepen, als mensen goed geïnformeerd zouden zijn over wat zich precies afspeelt in de bajus. Bovenop de uitbuiting en onderdrukking zowiezo, worden vrouwen in de bajus nog eens extra getroffen door de sexistiese behandeling en de problemen die ze dagelijks hebben op grond van hun vrouw zijn in deze patriarchale structuren. Het doel van de bajus is vrouwen terug te dringen in de hun door het patriarchaat toegekende rol van ondergeschikte aan de man. Een rol als huisvrouw, moeder, goedkope arbeidskracht en sexobjekt, waarbij ze altijd klaar moet staan voor wensen van meneer. Dit wordt o.a. geprobeert door vrouwtypiese dwangarbeid, als het poetsen, naaien en wassen van de kleren van de bewakers (soms zelfs het op maat maken van de kleren van de bewakers). Het loon is zoals altijd in de bajus erg laag. In het geval van werkweigering worden je allerlei zaken ontnomen, zoals geld voor het kopen van fruit, ta-

bak enz, in overigens ontzettend dure bajuswinkels. Als je dit niet kan betekent dat dat je de noodzakelijke aanvullingen op het gevangenis eten niet krijgt. In andere gevallen moet je rekening houden met isolatie.

Vernederingen door politie bij verhoor of door bewakers, daar staan vrouwen machteloos tegen over. Vaak moeten vrouwen voor en na verhoor, bij het gaan naar de rechter en voor en na het bezoek een fouillering ondergaan. Ze moeten zich dan naakt uitkleden, in sommige landen (Spanje) voor meerdere bewakers en zich laten bekijken en betasten. Als ze dit niet vrijwillig doen dan gebeurt het met geweld. In Noord-Ierland zijn vrouwen een paar jaar geleden een campagne begonnen tegen deze vernederende procedure, strip-searching genoemd, die alleen dient als ontmoediging van vrouwen. De vrouwen die de campagne voeren zijn er in geslaagd duidelijk te maken wat dit voor vrouwen betekent en hoe vernederend dit is. Ze zijn echter nog steeds bezig hun doel te bereiken, afschaffing van deze praktijken, want dat is nog steeds niet gelukt. Ook verkrachting is geen uitzondering, in sommige gevallen wordt het zelfs als folter gebruikt.

En natuurlijk sexuele omgang van bewakers met vrouwelijke gevangenen. Dit kwam in Amsterdam zoveel voor dat de directie voor de publieke opinie wel wat moest ondernemen. Het resultaat is echter dat nu s'avonds na 10 uur de celdeuren dichtgaan en alleen na toestemming van de directie geopend mogen worden. Dit levert gevaarlijke situaties op voor de vrouwen, bv bij astmaanval, brand of andere onvoorzienbare situaties.

Vrouwen die kinderen hebben hebben weer met andere dingen te maken. Vaak brengen vrouwen hun kind in de bajus ter wereld. Met de slechte mediese voorzieningen levert dit vaak al complicaties op. Daarna hebben vrouwen soms de keus het kind in de bajus op te voeden, of het in een pleeggezin te doen. Het eerste heeft tot gevolg dat het kind hier vaak schade aan ondervindt, maar het tweede heeft tot gevolg dat vrouwen als ze weer vrij zijn maar moeten afwachten of ze nog een kans krijgen zelf voor hun kind te kunnen gaan zorgen. In Amsterdam mag een vrouw haar kind houden tot 9 maanden, daarna moet het ergens anders heen. Eenmaal in een pleeggezin kan het na een bepaalde tijd zo zijn dat de pleegouders ook rechten hebben gekre-

gen op dat kind. In zo'n geval moet een vrouw aantonen dat ze ervoor kan zorgen en allerlei procedures aan gaan.

De positie van buitenlandse vrouwen is nog weer anders. De straffen zijn vaak al hoger dan normaal, contacten naar buiten lopen moeizaam of helemaal niet, taal is een groot probleem en bovendien volgt na de strafperiode vaak uitzetting. Deze vrouwen worden ook gemakkelijker geïsoleerd, al is het maar omdat ze iets niet doet, omdat ze het niet begrijpt.

Om iedere vorm van kollektiviteit en solidariteit te verhinderen, wordt het konkurentie denken tussen vrouwen versterkt, door strafverlichting voor verraadsters, infiltratie en goed gedrag en door isolatie van diegenen die doorgaan om samen dingen te doen en zich verzetten. Als vrouwen agressief of depressief worden, dan komen ze al snel in de psychiatrische afdeling van de gevangenis terecht, een soort bajus binnen de bajus. Hier worden ze nog eens extra met kalmeringsmiddelen behandeld en worden vrouwen als proefkonijn voor nieuwe medicijnen gebruikt. Bij verzet is er de grofste vorm van repressie, nl. de witte folter. In de extra bewaakte vleugels van de bajus. Dit

is voor politieke gevangenen de normale situatie in een aantal landen. Dit is een vernietigingsprogramma, en bestaat uit totale isolatie, geen prikkels, noch van binnenuit noch van buitenaf, strengere bewaking en hoogstens 1x per maand bezoek achter glas. Het doel is het breken van je (politieke) identiteit. De mens wordt op den duur geestelijk kapot gemaakt, wat vaak met lichamelijke klachten gepaard gaat en in sommige gevallen de dood kan betekenen. Dit isolatiesysteem in de bajus wordt in steeds meer landen, vooral in Europa en Noord en Zuid-Amerika toegepast en wordt de perversie van deze folter methodes steeds verder technieken en psychologies verfijnd en uitgewerkt.

(Het laatste deel van deze tekst is inmiddels wat verouderd. In de vorige Zwarte (129) heb je de brieven van een aantal gevangenen kunnen lezen waarin ze proberen uit te leggen hoe ze toe de keus van afbreken van de hongerstaking zijn gekomen. In deze Zwarte is een stukje opgenomen over de vrouwen in de Plötze. Ook zij hebben inmiddels de hongerstaking afgebroken.)

In veel landen hebben dan ook gevangenen zich verzet tegen de isolatiefolter. Als laatste middel tegen dit mensonterend systeem zijn er verschillende hongerstakingen geweest. Zoals op dit moment de vrouwen in de Plötzensee, een gevangenis in Berlijn en de mensen van Action Direct in Frankrijk. Deze groepen hebben zich met eigen eisen aangesloten bij de hongerstaking van RAF en VerZ in de BRD, die op 1 februari '89 begon. Deze hebben echter de hongerstaking afgebroken, om redenen die op dit moment nog niet geheel en al duidelijk zijn. Wel is duidelijk dat er vage toezeggingen zijn gedaan door een minister van binnenlandse zaken van een SPD-deelstaat dat zij bereid zouden zijn groepen van 4 tot 6 gevangenen te maken, en dat de verwachting van deze man was dat andere staten dan wel zouden volgen. De belangrijkste eis was nl. de samenvoeging in 1 of 2 grote groepen, die al snel onhaalbaar bleek door de harde houding van het CDU. Niet alleen de harde houding zal een rol hebben gespeeld, maar ook de campagne buiten. Deze had wel de noodzakelijke brede steun, maar misschien ontbrak de scherpte om de eisen door te kunnen zetten. De bajusstrijd gaat dus gewoon door en hebben we buiten alle reden om ook daarmee door te gaan.

Onze solidariteit ligt daar waar de strijd tussen binnen en buiten samenkomt, waar het, door geïsoleerd te moeten leven, ons onmogelijk lijkt te worden gemaakt een 'politieke' identiteit te ontwikkelen. Daar waar ze buiten ons proberen te isoleren van elkaar (verhuisvrouwerisering, thuiswerk enz), daar is bajus de perfecte verschijningsvorm van deze onderdrukking. We richten onze strijd, binnen en buiten erop deze ontwikkeling te doorbreken, door het ontwikkelen van kollektiviteit, waarvoor vrije communicatie tussen binnen en buiten voorwaarde zijn. Maar niet alleen tussen binnen en buiten, maar ook buiten zowiezo.

Liefde en kracht voor alle strijdende gevangenen!

Diskussiepunten:

- Hoe kunnen we bajusstrijd internationaal prakties inhoud geven.
- Hoe kan er in de bajus verzet georganiseerd worden.
- Is er een verschil tussen sociale gevangenen en politieke gevangenen, of kunnen we dit begrip in bureaula leggen.
- Het weigeren te verklaren.
- Hoe kunnen we internationaal de strijd tegen verder uitbouwen.

POTTENSTRIJD

Pottenstrijd is in feite de strijd tegen de heteronorm en alle onderdrukkingsvormen die daar uit voortvloeien. Pottenstrijd gaat potten en heterovrouwen aan en zij zou daarom ook gezamenlijk gevoerd kunnen (moeten) worden. Er zijn echter allerlei redenen waarom dit niet altijd (goed) gebeurt. Alvorens daarom iets meer van pottenstrijd te vertellen, wordt in het onderstaande stuk ingegaan op de verschillen en overeenkomsten tussen potten en heterovrouwen.

Pottenstrijd is niet onder één noemer te vangen, net zo min als dat potten een homogene groep vormen. Zo zijn er potten die aan hun sexuele voorkeur voor vrouwen geen verdergaande konsekwenties verbinden, maar er zijn ook potten die hun pot-zijn als een politieke keuze zien en vandaaruit trachten om haar zelf los te maken van de heteronorm in al zijn facetten. Dit laatste gaat verder dan de keuze om met vrouwen te vrijen, het betreft hier alle keuze's die je maakt en op grond waarvan je je potteuze leven inricht. Zoals de keuze bv. om al dan niet seperatisties te leven, de keuze voor het al dan niet nemen van kinderen en de keuze's die je maakt op het gebied van relaties en vriendschappen (bv. de keuze voor een polychame of monogame leefstijl). Zowel potten als heterovrouwen kunnen besluiten om de heteronorm in't algemeen en in zichzelf ter discussie te stellen en hier niet aan te voldoen. Hier vinden wij een gemeenschappelijke noemer, maar tevens een verschil nl. dat potten i.t.t. heterovrouwen de basis van de heteronorm 'het mannetje-vrouw-tje' denken in hun doen en laten afwijzen. Elke vrouw die besluit als pot (verder) te leven, of zij dit nu een politiek besluit noemt of niet, maakt op dat moment een zeer radikale keuze, waarmee zij een aantal bestaanszekerheden kwijtraakt: de status en privilège's van een heterovrouw. Vanuit die positie, vanuit het bewustzijn zowiezo al 'anders' te zijn en aan de rand van de samenleving te leven, is de stap om de heteronorm in al zijn facetten ter discussie te stellen waarschijnlijk kleiner geworden, dan deze is voor heterovrouwen. Potten hebben minder te verliezen door haar zelf radikaal feministe te noemen of dit te zijn. Zij zijn immers in geen enkel opzicht afhankelijk van mannen. Dit laatste is een heel wezenlijk verschil (In hoeverre is radikaal feministe en hetero zijn niet per definitie tegenstrijdig, zoiets van 'flirten met de vijand').

Niet voor niets lopen potten voorop in bv. de abortusdemonstraties en is de solidariteit van heterovrouwen bij potten akties aanmerkelijk minder. Samenwerking tussen heterovrouwen en potten is niet onmogelijk en gelukkig maar, want we hebben elkaar hard nodig en behalve dat is de heteronorm onderdrukkend voor alle vrouwen. Een voorwaarde voor samenwerking is echter wel dat de solidariteit van heterovrouwen niet blijft bij het 'tolereren' van hun potteuze zusters, maar dat zij bereid zijn hun eigen hetero-normaliteit ter discussie te stellen.

Het is niet gemakkelijk pottenstrijd te beschrijven, want aangezien de heteronorm in alle facetten van de maatschappij en dus ook in alle facetten van vrouwenlevens is doorgedrongen, is pottenstrijd zeer veel omvattend. Om het beeld van wat pottenstrijd inhoudt toch wat duidelijker te maken komen hier een paar voorbeelden.

In mei '88 werd door de engelse regering de anti-homowet, sectie 28 aangenomen. Deze wet bepaald dat er geen overheidssteun meer mag worden gegeven aan potten- en flikker activiteiten en dat er op scholen niet meer op een positieve manier over homosexualiteit onderwezen mag worden. Door de bewoordingen in de wet heeft zij echter ook indirect een negatieve invloed op de afloop van rechtszaken waarbij lesbische moeders haar kinderen na een echtscheiding toegewezen wil krijgen. Het recht op haar kinderen zal haar nu nog sneller/gemakkelijker als al eerder het geval was ontnomen worden op grond van haar lesbies zijn.

Tegen deze britse anti-homowet zijn veel akties gevoerd, zowel in Engeland zelf als in het buitenland. De akties varieerden van gemengde (massa) demonstraties tot radikale potten-akties. Zo bezette een groep potten een BBC studio en kwamen aldus terecht in de live-uitzending van het britse journaal, waarbij zij leuzen tegen sectie 28 riepen. Tijdens het debat over de britse anti-homowet in de engelse tweede kamer lieten potten zich aan, aan de balustrade van de publieke tribune vastgemaakte touwen, naar beneden zakken, tot vlakbij de op dat moment orerende parlementariër. Beide hierboven beschreven akties haalden de voorpagina's van alle nationale kranten.

In Nederland zijn recentelijk akties gevoerd voor verbeterde rechten van lesbische moeders. Het betrof hier een rechtzaak waarbij de eis tot een omgangsregeling van een spermadonor, op grond van zijn geneties vaderschap, ontvankelijk werd verklaard. Dat er al in het ouderschap voorzien was en wel door twee vrouwen werd hierbij weinig serieus genomen. De positie van de lesbische moeders, zeker die van de meemoeder heeft nog steeds geen enkele status en geniet nauwelijks enige rechtsbescherming. Iedereen kan tegenwoordig ouder-schapsrechten krijgen, ook niet-biologische vaders kunnen een kind erkennen. Lesbiese moeders wordt dit recht echter onthouden. Ook de wetgeving in Nederland m.b.t. adoptie is nog heel diskriminerend t.a.v. homoseksuele vrouwen en mannen.

Andere mogelijke vormen van pottenstrijd zijn akties tegen geweld tegen potten, akties voor een goede anti-diskriminatiewet, en ook voor bv. abortus, individualisering van het sociale zekerheidsstelsel zodat iedereen hierdoor evenveel rechten heeft ongeacht of en wat voor soort relatie(s) zij of hij heeft.....

Enfin, er is nog veel meer te bedenken waartegen of waarvoor (potten-)strijd gevoerd zou moeten worden, want zoals al eerder is gezegd, is de heteronorm nog een zeer bepalende faktor, op alle terreinen van ons bestaan.

BEVOLKINGSPOLITIEK EN NIEUWE VOORTPLANTINGSTECHNOLOGIEËN

De discussie, die we willen voeren in verband met het thema bevolkingspolitiek en voortplantingstechnologieën, gaat over zelfbeschikkingsrecht voor vrouwen. Zelfbeschikkingsrecht is altijd door de vrouwenbeweging in de strijd om vrije abortus en voorbehoedmiddelen als belangrijkste principe gehanteerd. Door de toenemende controle over voortplanting daalt de autonomie en het zelfbeschikkingsrecht van vrouwen. Door middel van controle over lichamen van vrouwen worden bevolkingspolitieke programma's toegepast waarbij het beleid naar vrouwen toe, dat lijnrecht tegenover elkaar staat in verschillende delen van de wereld, al aan toont dat dit geen positief beleid is. Het heeft niets te maken met de verbetering van de positie van de vrouw, het is niet vóór vrouwen.

In de meeste zgn. derde wereld landen worden uit politieke en economische belangen al jaren massale geboortebeperkingsprogramma's uitgevoerd. Vrouwen worden zonder het te weten (onder vals voorwendsel) óf gedwongen gesteriliseerd óf zij krijgen voorbehoedsmiddelen ingeplant of ingespoten. Vaak weten zij niet waar het om gaat of willen zij deze helemaal niet.

In het westen overkomt dit ook bepaalde groepen vrouwen, bv. arme zwarte vrouwen in de VS en aboriginal vrouwen in Australië. De nieuwe voortplantingstechnologieën worden ingezet daar waar ze functioneel zijn. In India bv. wordt veel gebruikt gemaakt van prenatale diagnostiek, nl. amniocentese, om het geslacht van het ongeboren kind te bepalen. Vrouwelijke foetussen worden dan geaborteerd. Een belangrijke reden hiervoor is dat de familie van het meisje een bruidschat moet betalen als ze gaat trouwen. Het bedrag van de bruidschat komt vaak in de buurt van een geheel jaarinkomen van de familie. Het is om deze reden goedkoper om een test en abortus te laten doen dan een bruidschat te betalen.

In het westen echter moeten juist zoveel mogelijk kinderen geboren worden, maar dan wel de "goede" kinderen van de "goede" ouders. Vooral hier komen de nieuwe voortplantingstechnologieën van pas. Vrouwen wordt steeds meer wijs gemaakt dat prenatale diagnostiek een noodzakelijkheid is. Het middel wat gebruikt wordt om dit acceptabel te maken is angst. De angst om een "gehandicapt" kind op de wereld te zetten wordt door de staat, wetenschap en media aangewakkerd omdat het ongewenst en maatschappelijk onaanvaardbaar zou zijn.

DIE LAUTLOSE WAFFE DER IMPERIALISTEN

ZWANGSSTERILISATION
FAMILIENPLANUNG

IN DER DRITTENWELT und HIER

EINE POLITIK ÜBER FRAUENKÖRPER

In de VS en Zweden is het al zover dat de verzekering voor bepaalde aangeboren afwijkingen weigert te betalen. De vrouw krijgt de schuld - ze had het "gehandicapte" kind moeten laten aborteren.

De nieuwe voortplantingstechnologieën, zoals bv. IVF, worden vrouwen als wondermiddel tegen onvruchtbaarheid aangesmeerd.

Er wordt niets gedaan om aan de werkelijke oorzaken van onvruchtbaarheid (o.a. milieuvervuiling). Het dwangmatig idee dat iedere vrouw een eigen kind hoort te krijgen - de vrouw als baarmachine - wordt in stand gehouden en uitgebuit.

Hoe meer er in het voortplantingsproces ingegrepen wordt, hoe meer vrouwen de controle erover kwijtraken. De menselijke voortplanting komt in handen van wetenschap en staat. Omdat de keuze en het handelen van vrouwen zoveel door opgelegde normen en vanuit angst gemotiveerd worden, is het nodig om de term zelfbeschikkingsrecht te herdefiniëren. Artsen en sommige (feministische) vrouwen beroepen zich bij het gebruik maken van de nieuwe technologieën op zelfbeschikkingsrecht. Het moet duidelijk worden dat deze technologieën absoluut niets met de vergroting van de autonomie van vrouwen van doen hebben.

Vrouwen die van de nieuwe technologieën gebruik maken om egoïstische redenen, bv. om een kindwens te vervullen, werken mee aan een experiment dat uiteindelijk tot doel heeft de totale macht van wetenschap en staat over voortplanting, en dus over hele bevolkingsgroepen te realiseren.

Als we hier geen stelling over durven in te nemen zullen we nooit in staat zijn om verzet ertegen op te bouwen.

Het is voor vrouwen in de westerse wereld belangrijk om op de hoogte te zijn van de vaak tegenovergestelde situatie van vrouwen hier en vrouwen in zgn. derde wereld landen. Zo kunnen wij onze eigen situatie beter leren begrijpen en in een breder perspectief plaatsen én zo kunnen we daadwerkelijk solidariteit ontwikkelen.

VROUWEN EN PSYCHIATRIE

Waarom komen vrouwen in de psychiatrie terecht?

Oorzaken worden vaak gelegd in het niet meer kunnen functioneren zoals van vrouwen verwacht wordt.

"Ordelijkheid, netheid en gehoorzaamheid worden steeds genoemd in verband met de 'vorming van meisjes' en tot een fundamentele stelregel verheven. Het zal niemand moeilijk vallen de latere dwang-neurotische structuren in het gedrag van vrouwen met deze inhoudsloze africhting in verband te brengen. Bij kleine meisjes zit het er al muurvast ingehamerd, eerst aan de noden van anderen en dan pas aan jezelf te denken. Want vanwege 'de typische vrouwelijke eigenschappen' als emotionaliteit, ruime belangstelling voor mensen, geduld en medegevoel hebben we als kind reeds geleerd in een andere vorm te denken dan mannen, anders te voelen, ons anders te uiten en meer van anderen aan te nemen. Het bij ons aanwezige sociale gedrag, dat onder dwang tot stand kwam, is in grond van de zaak te waarden als uitstekende menselijke eigenschappen. Het geeft echter een beperking van de vrouwelijke sekse weer omdat we uitgesloten blijven van actieve, dominante en rationele gedragingen. Deze worden uitsluitend aangetroffen bij diegenen die heersen, met andere woorden bij mannen! Als gevolg van bestaande machtsverhoudingen en tussen vrouwen en mannen richten deze positieve sociale vaardigheden zich tegen onszelf; de dwang onophoudelijk meer bij anderen te zijn en meer verplichtingen te hebben jegens hen leidt ertoe dat er geen eigen behoeften ontwikkeld worden." (uit: Hoe vrouwen gek gemaakt worden van Roswita Burgard)

Vrouwen wordt bijgebracht dat het leven bestaat uit het verzorgen van een man, het baren en verzorgen van kinderen en het voeren van het huishouden (al dan niet naast een baan) en het hebben van seks zonder dat zij aandacht krijgen. Haar identiteit wordt haar ontnomen. Vrouwen mogen zich zogenaamd uiten omdat het vrouwen 'eigen' is dat ze emotionele wezens zijn maar in feite wordt er nooit naar hen geluisterd. Al snel worden ze bestempeld als lastig en zeurderig. Dit heeft tot gevolg dat ze problemen, frustraties, angsten en agressie naar binnen richten en dus tegen zichzelf. Dit alles maakt dat vrouwen met de psychiatrie in aanraking komen.

Het instituut psychiatrie (evenals de basus) als heropvoedend onderdeel van het kapitalistische patriarchaat (=de staat) onderwerpt diegenen die in de psychiatrie terecht komen aan de morele normen en waarden van het instituut. Als je weigert om als 'goed' en 'nuttig' radertje mee te draaien in het kapitalistisch, patriarchale rad, en dus niet heropvoedbaar bent, dan zal je weggestopt en gebroken worden. Zo kan je stem van verzet geen protest in anderen doen oplaaien.

Als een vrouw in de psychiatrie terecht komt is het doel van de behandeling aanpassing aan de vrouwenrol. Afwijkend gedrag wordt vrouwen zeer kwalijk genomen, zowel door echtgenoot als door de vaak mannelijke hulpverleners.

Naar de werkelijke oorzaken wordt niet gezocht. Alleen medicijnen lijken een uitweg te bieden om vrouwen 'tegen zichzelf' te beschermen. Medicijnen die maken dat je vaak echt niets meer kan. Je wordt helemaal afhankelijk gemaakt van je omgeving, waardoor manipulatie van hulpverleners veel effect lijkt te scoren. Door vrouwen vol te stoppen wordt echter het omgekeerde bereikt dan officieel de bedoeling zou zijn, namelijk dat ze werkelijk gaan lijden aan de psychosen waarvoor ze zogenaamd behandeld worden.

Maatschappelijk bepaalde 'afwijkingen' worden teruggebracht tot individuele, vaak biolo-

gisch bepaalde 'afwijkingen', die genezen kunnen worden. Om bovenstaande redenen achten de beleidsmakers het maatschappelijk onverantwoord dat vrouwen in de psychiatrie zich voortplanten. Vrouwen krijgen vaak gedwongen de prikpil, waarvan de schadelijke gevolgen voor een deel bekend maar voor een groot deel nog onbekend zijn. Als in het geval van tbr of een rechtelijke machtiging een patiënte medicijnen weigert, is daar meteen isolatie. Iets wat ook in de basus ingezet wordt om mensen te breken. In de psychiatrie werk dat niet veel anders.

Diskussie

De inzet van de discussie over anti-psychiatrie is het praten over wat het met ons leven van doen heeft en met radikale veranderingen die we nastreven. Duidelijk is dat we psychiatrie afwijzen omdat het tot doel heeft mensen zo te sturen en manipuleren dat ze weer een 'normaal' en aangepast' leven gaan leiden. Maar hoe dan om te gaan met de dingen die ons zijn opgelegd is een andere vraag.

Hoe is het te voorkomen dat vrouwen sowieso 'gek' gemaakt worden, niet alleen buiten onze structuren maar ook daarbinnen? Hoe moeten we omgaan ermee als vrouwen toch te maken krijgen met psychiatrie? Kunnen we deze vrouwen steunen en hoe? Moeten we eisen stellen aan de 'behandelingen' (zoals geen gedwongen opnamen, geen medicijnen, behandeling door vrouwelijke hulpverleners) of moeten we alternatieven opbouwen?

VROUWEN EN SEXTOURISME

Waarom dit thema?

Vrouwenhandel en sextourisme vormen een belangrijk onderdeel van de wereldwijde prostitutie-industrie. Vrouwen in de zgn. derde wereld belanden - vaak uit economische noodzaak - in de prostitutie. De economische noodzaak wordt hoofdzakelijk gekreëerd door de imperialistische staten. In de zgn. derde wereld landen, waar de landbouw zelfvoorzienend was worden de nationale economieën verstoord ten behoeve van multinationals. Dit wordt vooral ook bepaald door de voorwaarden die de IMF stelt aan landen als ze leningen verstrekken. Deze voorwaarden hebben verstrekende gevolgen voor de bevolking, zoals armoede, honger en dood. Een groot deel van de plattelandsbevolking wordt daardoor gedwongen naar de stad te gaan om in grote fabrieken te gaan werken. Dit gaat voor een groot deel om vrouwen, die door de verantwoordelijkheid die ze hebben voor de familie, geen andere keus meer over blijft dan in de fabrieken van de vrijhandelszones te gaan werken of in de prostitutie. Met name in Azië is dit laatste een grote en winstgevende industrie waar vooral westerse mannen gretig gebruik van maken. Hierbij wordt gebruik gemaakt van racistische en sexistische beeldvorming over vrouwen in het algemeen en derde wereld vrouwen in het bijzonder. Het verhandelen van derde wereld vrouwen naar de prostitutie-industrie in het westen neemt toe - het lijkt voor vrouwen een uitweg of gebeurt onder valse voorwendselen over toekomstige levensomstandigheden zoals een arbeidsplaats, geregeld inkomen, zekerheid etc. Vaak worden vrouwen ook geheel tegen haar wil door haar familie verkocht aan tussenhandelaars, die de vrouwen dan doorverkopen naar grote steden of naar het westen. De vrouwen zijn hier vaak illegaal of worden gedwongen tot schijnhuwelijk. Ze zijn in ieder geval volledig afhankelijk van hun bazen.

De vrouwen, die niet in de prostitutie willen werken worden onder druk gezet doordat ze onkosten zoals paspoort, vliegticket en kleren terug moeten betalen. Ook in het westen - met name de grote steden - ondervinden vrouwen dagelijks de gevolgen van de prostitutie-industrie. Dat kan voor ons vrouwen een absolute onzekerheid en/of onmachtgevoel betekenen dat we krijgen door de ontelbare verkrachtingen, smerige blikken en opmerkingen, vrouwonvriendelijke reclame, groepen grijnzende, walgelijke mannen op weg naar bordelen en sexshops.

We kunnen ons niet meer vrij bewegen en zijn ook thuis vaak niet veilig voor verkrachtingen. In sexshops, -films en -blaadjes die we steeds vaker tegenkomen wordt de patriarchale ideologie van de man als heerser en de vrouw als object voortdurend uitgedragen en in stand gehouden. Ook hierbij speelt tourisme een grote rol: bv. "the red light district" in Amsterdam en de Reeperbahn in Hamburg. Vrouwenhandel en sextourisme zijn zaken waar zowel derde wereld vrouwen als westerse vrouwen elk op haar eigen manier mee te maken hebben. Vrouwen worden hierbij gereduceerd tot winstgevend produkt.

Punten van discussie:

-Wat zijn de mogelijkheden van actie tegen vrouwenhandel en sextourisme in de derde wereld en in het westen?

-In hoeverre is/kan er sprake zijn van "vrijwillige" prostitutie?

-In hoeverre houdt vrijwillige prostitutie bepaalde vrouwbeelden in stand of bevordert deze?

-Welk standpunt nemen we in t. a.v. vrijwillige prostitutie?

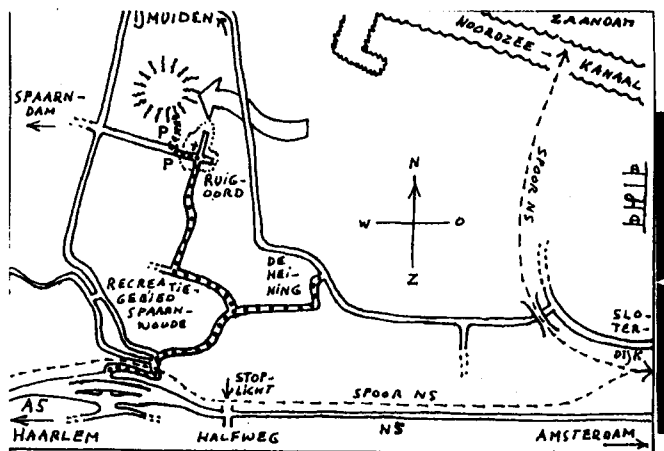
-In hoeverre 'benadeel' je prostituees als je hier actie tegen voert?

-Waarom zijn het vaak aziatische vrouwen die verhandeld worden en is juist in Azië het sextourisme zo groot?

Voor meer info kun je schrijven naar de Internationale Vrouwenweek
Postbus 15527
1001 NA Amsterdam

Bellen kan ook, op maandagmiddag en dinsdagavond. Tel: 020-257085

Strijdbare groeten,
de vrouwen van de Internationale Vrouwenweek

GEVANGENEN

BAJESSEN: PAS OP, PROBLEMEN!

Het begint heet te worden in de Franse bajessen. Zes maanden lang hebben we niets over gevangen gehoord. De bewakers waren in het nieuws, ze staakten voor hogere lonen, meer voordelen, meer personeel en meer maatregelen om de gevangenen te breken. Smerig baantje! Maar degenen die dachten dat de gevangenen sliepen, hopen dat zij in het gezicht van de staking van de bewakers met de regering konden en zouden samenwerken, degenen die dachten aan een mogelijke overeenkomst tussen mensen binnen en buiten, moeten worden teleurgesteld... De gevangenen beweging, die in 1985 op de daken van Fresnes en Fleury-Merogis begon, en groeide door golven van opstand en mitterij in '87 en '88 -Beaumettes, St. Maur, Ensisheim, Besancon- is nog niet dood. Eind maart weigerden 350 gevangenen in de bajessen van St. Paul en St. Joseph in Lyon naar hun cellen terug te keren. Op 13 april rebelleerden 300 gevangenen in Poissy en hielden zij 8 bewakers gegijzeld. En tegelijkertijd deden 100 gevangenen in Toul hetzelfde. Op dit moment zijn de regering, de bewakers en de gevangenen ervan overtuigd dat in enkele dagen, weken of in ieder geval enkele maanden de gevangenis zullen exploderen.

HET IS TE LAAT

De socialistiese regering en haar minister van justitie, Arpaillange, hoeven niet te klagen: ze zijn nu een jaar aan de macht en ze hebben niet één reaktionaire maatregel van de vorige minister, Chalandon, ingetrokken. Géén enkele eis van de gevangenen is ingewilligd. Integendeel, al een jaar lang is Arpaillange bezig het vorige beleid te verergeren ... het beginnen te bouwen van 13.000 nieuwe bajes-eenheden, het verlengen van het voorarrest en nu het verhogen van de maximum straf van 20 naar 30 jaar. En wie is de rebellerende gevangenen aan het opjagen? Wie heeft de opstandelingen van Ensisheim tot 4 jaar extra gevangenisstraf veroordeeld? Wie vervolgt de rebellen van Poissy? Arpaillange, natuurlijk. Nu is het te laat. Niets kan de gebeurtenissen meer tegenhouden. Niets kan de gevangenen tegenhouden totdat hun eisen worden ingewilligd. Niets kan de opstand tegenhouden. Niets. Zelfs de poging om een golf van kollaborateurs binnen de beweging op te bouwen zal het niet tegenhouden. Zelfs de grote amnestie en gratie die voor 14 juli is beloofd zal dit niet lukken, zoals de laatste opstanden aantoonde. In ieder geval zal deze hoop teleurgesteld worden.

HUN STRIJD IS LEGITIEM

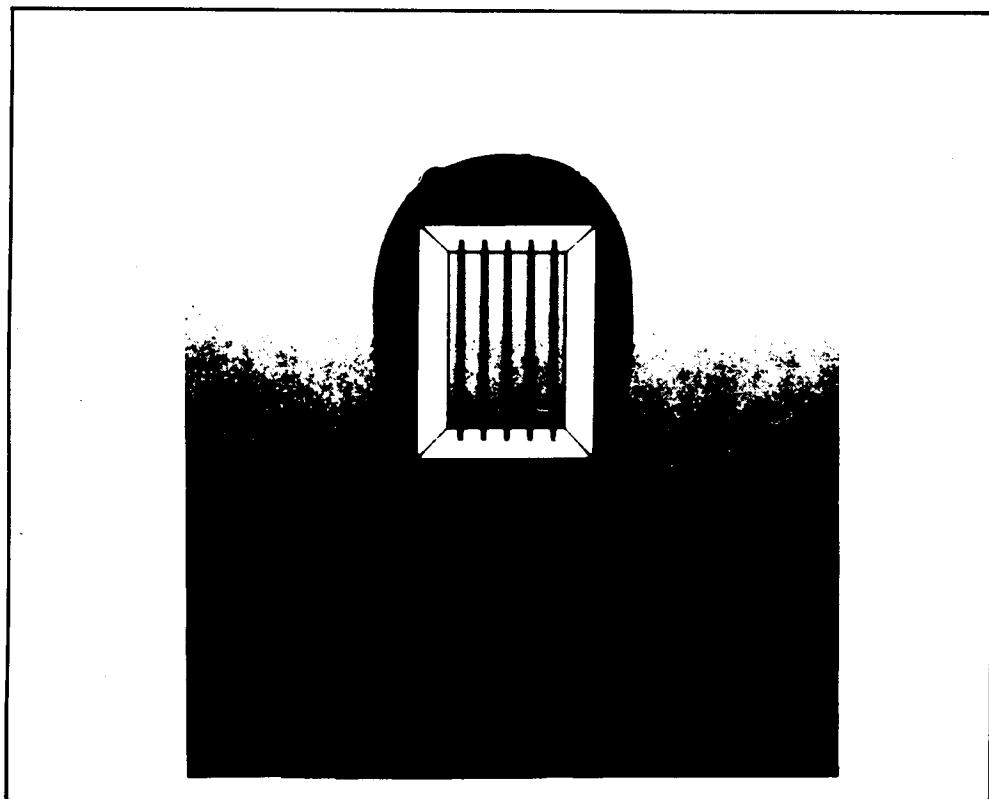
Gevangenen zullen rebelleren en ze hebben gelijk. Duidelijk gelijk omdat hun eisen, die al honderd keer naar voren zijn gebracht, legitiem zijn. Het is legitiem om 40 uur per week werk te weigeren voor 400 franc per maand (ong. 130 gulden) Het is legitiem om te weigeren gevangenen te moeten zitten en tegelijkertijd geen lichamelijk contact te mogen hebben. Het is legitiem om voor iedereen dezelfde detentierechten te eisen, dezelfde regelingen voor verlof en invrijheidsstelling. En ten slotte, het is legitiem om de afschaffing van de "pretoire" (speciale rechtbank binnen de bajes), de "mitard" (speciale cellen) en het isolatieblok te eisen, welke gebruikt worden om opstandige gevangenen te breken. Ze hebben gelijk omdat opstand 'n manier is om de ogen te openen van degenen die graag blind zijn. Degenen die niet willen zien dat delinkwentie de bittere vruchten zijn van een economische crisis met zijn massale lage lonen, hoge huren, ontslagen, verarming en marginalisatie van miljoenen arbeiders, jongeren en immigranten. Degenen die niet willen zien dat vooroordelen van de bazen komen, die er voordeel meer behalen. Degenen die niet willen zien dat bajessen voor de heersers een middel zijn om de door hun politiek veroorzaakte problemen op te ruimen. Op dit moment is de enige sociale re-integratie van gevangenen de strijd tegen het kapitalisme, dat uitbuit, onderdrukt en vernietigt.

OVER DE MUUR

Gevangenen zullen rebelleren. Zoals het spoorwegpersoneel, de verpleegsters, postbodes en heel Corsica al rebelleerden. Tegen hetzelfde regime, tegen dezelfde politiek. En deze keer zullen we ze niet alleen laten. We kunnen de "linkse" partijen en vakbonden hen niet laten vergeten. Nee. Strijd tegen de economische crisis, werkloosheid, onregelmatige en onzekere banen, lage lonen, hoge huren, racisme, ... stopt niet aan de poorten van de bajessen. NEE, solidariteit stopt niet met repressie. ONVOORWAARDELIJKE SOLIDARITEIT MET GEVANGEN PROLETARIËRS.

Commission Prison Repression
vert. frontline info

De gevangenen-beweging in Frankrijk groeit zowel in kracht als in volwassenheid, net als in de BRD en in andere westeuropese landen. Bij deze strijd tegen isolatie en hechtenis-omstandigheden waren zowel politieke als "gewone" gevangenen betrokken. De "Commission Prison-Repression" is een onafhankelijke structuur buiten de bajessen die de eisen van de gevangenen ondersteunt. Om een band tussen binnen en buiten te scheppen geven ze een brosjure uit "Brèche" (=scheur/breuk in een muur) uit en zenden ze uit over de radio. Omdat de bajesstrijd een sociale strijd tegen kapitalisme is, die iedereen aangaat. Geen muur is dik genoeg!!!

DE WERKELIJKHEID ACHTER DE TRALIES

OPMERKINGEN NAAR AANLEIDING
VAN EN OVER HET BOEK

"DE GEVANGENEN" van B.Chorus
en R.v.d.Velden

De voorwaarden voor de werkomstandigheden van Boudewijn Chorus en René v.d.Velden worden er niet beter op! Of te wel de privatisering van overheidsinstellingen heeft niet alleen voor de gebruikerster/konsument

maar zeker ook voor de loonafhankelijke negatieve gevolgen. En dus blijft er niets anders over, dan dat het bedrijfsleven er z'n voordeel uithaalt.

Ook al is het op het eerste gezicht vreemd om met deze opmerking een commentaar op het boek "Gevangenen - de werkelijkheid achter de tralies" te beginnen, toch is het nodig om de publikatie in de juiste kontekst te kunnen plaatsen.

Waren de schrijvers als medewerkers van het door de overheid gefinancierde blad voor de reclassering Kri gedwongen om hun tellen te passen, uitspraken slechts te doen en konklusies slechts te trekken op zorgvuldig onderzochte en verifieerbare feiten, terwijl de parlementaire controle van hun werkgever, het ministerie van Justitie fatsoenlijk gedrag en acceptatie van journalistieke eigenverantwoordelijkheid afdwong; nu moet het vrije marktprincipe, de handel dus, de waarheid en zorgvuldigheid garanderen: het resultaat is te zien in 't boek.

Er is maar heel marginaal plaats gereserveerd voor het aangeven van grotere samenhangen en verbanden en ook de analyses en konklusies komen er bekaaid vanaf. En over eventuele eisen hoeven we 't al helemaal niet te hebben.

De hoofdmoot van het boek bestaat uit verhalen van een tiental bajesklanten waarin tussen veel allerdaagse werkelijkheid ook een aantal opmerkelijke uitspraken worden gedaan.

Door deze opzet is het een zeer makkelijk en leesbaar boek - geschikt voor het Bruna-publiek. Wat Chorus en v.d.Velden met deze en andere gegevens doen is mijns inziens te weinig. Uit het hierna volgende fragment (het voorwoord) wordt al zichtbaar, hoe voorzichtig de vraagstelling is, politiek verpakt en desnoods angstvallig vermeden wordt. En dit alles ondanks dat het thema nu eigenlijk behandeld had kunnen worden zonder dat de politiek over de schouders van de schrijvers meekijkt. Dit is dus het resultaat van de vrije markt; een markt overigens, die ook al zit te lonken naar het gevangeniswezen. Desondanks is het een goed boek, want er zitten een aantal aanzetten in voor een diepgaandere discussie over straf, strafmaat, funktieverandering van overheidsinkomsten e.d.

"In de jaren dat wij werkzaam waren voor het tijdschrift Kri van de reclassering, hebben wij ons als jour-

nalisten toegelegd op de beschrijving van de toestand in de Nederlandse gevangenis. Onvermijdelijk stuitte wij daarbij op diverse misstanden. Van woekerprijzen in de bajeswinkel tot het uitdelen van bedorven kerstpakketten, van mepgrage bewaarders tot het gebruik van marteltuig in isoleercellen, van ongewenste intimiteiten door het gevangenispersoneel tot aandrang van vrouwelijke gevangenen, van langdurige opsluiting in afgekeurde politiecellen tot het weigeren van mediese hulp aan gedetineerde buitenlanders, van "vrijwillige" hersenonderzoeken bij gevangenen tot het negeren van aankondigingen van zelfdoding, van het in de cel laten creperen van dronkaards en junks tot het onder dwang voeren van hongerstakers, - Kri heeft het aan de kaak gesteld. Maar Kri is wegbezuinigd. De publieksmedia bieden veel over misdaad en straf. Ze brengen ontsporing, verdenking en vervolging van verdachten in een wisselend aanbod. Sommige media nemen zorgvuldigheid in acht en publiceren bijvoorbeeld in beginsel geen foto's, namen of ook maar initialen van slachtoffers en verdachten. Anderen doen dat wel en zorgen bovendien voor opsmuk door te wroeten in de omgeving van de betrokkenen. Heel wat bladen en omroepen slaan een slaatje uit anderen ellende om er zelf beter van te worden. Politie en justitie zorgen voor de ontbrekende feitjes; de meningen worden er gratis bij geleverd. Zo komt veel publiciteit bol te staan van vooroordelen.

Met de verdachten of daders wordt zelden gesproken. Er wordt veel energie gestoken in de beschrijving van misdeeds. Gering is echter de moeite die besteed wordt aan de motieven van de daders en de strafrechtelijke gevolgen voor hen. Eenmaal opgesloten zijn ze moeilijk bereikbaar. Het kost moeite hun verhaal te vernemen. Klachten over de toestand in de gevangenis horen zij in de ogen van velen al helemaal niet te hebben. Ze zitten voor straf.

Zelfs leden van de rechterlijke macht hebben vaak weinig notie van het leven in de gevangenis. Velen stellen zich tevreden met een incidenteel uitstapje naar strafinrichting X of Y en het verhaal van de plaatselijke gevangenisdirecteur. "Aapjes kijken" noemen de gevangenen zulke bezoeken. Pas na een sensationeel incident, als gevangenen in opstand komen, als er iemand ontsnapt of zich het leven heeft benomen, is er even aandacht. Elke gevangene is een individu met recht op een menselijke behandeling. Zijn of haar verhaal interesseert de mensen buiten wel degelijk; velen zijn nieuwsgierig naar wat er precies gebeurt achter de tralies of het pantserglas. Maar de drempels en filters van justitie maken de kans dat de buitenwacht voldoende wordt bereikt helaas erg klein.

Met dit boek proberen we door het pantser heen te breken, willen we de andere kant van het verhaal laten

horen, het verhaal van mensen die gevangen zitten of gezeten hebben. Zij vertellen over zichzelf, maar ook over hun medegevangenen. Zij vertellen over hun gevoelens, hun ervaringen, hun denken over misdaad en straf. Samen kunnen ze een representatief beeld vormen van de huidige gevangenisbevolking in Nederland. Uitdrukkelijk willen we daarbij aantekenen, dat zo'n beeld weinig tot niets zegt over de feitelijke criminaliteit. Het is immers nog altijd zo dat vooral de pechvogels de bak in draaien, terwijl hun grote broers de dans betrekkelijk gemakkelijk weten te ontspringen. Daarmee bedoelen we niet zozeer de 'big bosses' van misdaad syndicaten, de mafiosi of de beroepskillers. Deze zijn veel zeldzamer dan wordt aangenomen en in ieder geval ver in de minderheid vergeleken bij die andere zware jongens, de witte-boordenboeven.

Het spook van 'de georganiseerde misdaad' wordt bij het grote publiek zo nodig met behulp van opgeklopte televisieprogramma's door een kier naar binnen geschoven. Het vertoont zich echter in werkelijkheid in heel andere gedaanten dan justitie, politie en media ons keer op keer willen doen geloven. Die gedaanten tref je dan ook vrijwel niet aan achter de tralies: de corrupte ambtenaren, de financiers van de apartheid, de gifgasleveranciers, de sjoemelaars met bedrijfsveiligheid, de malafide dierenhandelaars, jagers, bio-industrielen en pelsfokkers, de 'platte' bestuurders, de giflozers en dumpers van chemisch en radioactief afval, de immorele politici.....

Verre van ervoor te willen pleiten zulke lieden ook achter slot en grendel te zetten, mag de vaststelling toch niet ontbreken dat de huidige selectie van het bevolkingsbestand in de gevangenis op zijn minst eenzijdig is. Het gaat overwegend om mannen die tot de zwakste groepen van de samenleving behoren. Bijna tweederde is jonger dan dertig jaar, de helft daarvan zelfs jonger dan drieëntwintig. Velen behoren tot etnische minderheden of zijn buitenlander. Zij die aanzien en gezag hebben in de samenleving, worden in de gevangenis vrijwel niet signaleerd. Toch is het erg onwaarschijnlijk dat de 'gevaarlijkheid' van individuen voor de samenleving juist in de zwakste groepen geconcentreerd zouden zijn. Zoals het ook onaannemelijk is dat de verhouding tussen de aantallen gevangenen mannen en gevangenen vrouwen (25:1) een getrouwe weerspiegeling is van ieders aandeel in strafbare feiten.

Waar het in dit boek dan ook gaat om het relaas van verdachten en daders, moet bedacht worden dat zij tegelijk slachtoffer zijn van het machtinstrument dat zich 'Vrouwe Justitia' laat noemen,"

"'Gevangenen'; 175 blz.; f24,50 verkrijgbaar bij 'de Rode Hond' en andere linkse boekhandels

Revolutie in El Salvador?

Zondag, 25 juni 15.00 in politiek kafe ULTIMATUM: discussie over het FMLN en haar vredesvoorstellen.

Het FMLN komt met deze voorstellen tegemoet aan de grootste wens van het volk: men is het oorlogsgeweld, de repressie meer dan moe en wil vrede. Maar ook de politieke inzichten van het FMLN hebben in de loop der jaren veranderingen ondergaan. In het V.s. tijdschrift Foreign Policy legt Villalobos, een van de commandanten van het FMLN uit dat de onderhandelingsvoorstellen niet moeten worden opgevat als concessies maar als resultaat van meebewegen met de zich (immer) veranderende realiteit, zowel op wereldniveau als in El Salvador zelf. Omdat het gericht is aan V.S. burgers is i.v.m. de grote angst voor kommunisme een groot deel gewijd aan uitleg over marxisme. Enkele citaten en samenvattingen uit het interview: /Revoluties weerspiegelen de concrete realiteit waarin zij zich ontwikkelen. Daarom moet ieder revolutionair proces haar eigen concept en model ontwikkelen. Wanneer revolutionaire bewegingen meer door ideologische doelen beïnvloed worden dan door de historische

en concrete realiteit vervallen zij snel in dogmatisme.

-Het gaat ons er niet om de revoluties met kleine beetjes af te zwakken om haar meer acceptabel te maken. Het gaat erom te erkennen dat de huidige eisen verschillend zijn van die in andere landen/in andere tijden van de revolutionaire strijd.

-Het is onmogelijk de visie op de huidige wereldpolitiek terug te brengen tot het niveau van de tegenstelling kapitalisme-socialisme, tegenwoordig is de politiek veelzijdiger. In de huidige situatie is er meer ruimte voor andere krachten die niet alleen het karakter van revolutionaire bewegingen zullen beïnvloeden maar ook de imperialistische machten terug zullen dringen.

-Binnen de alliantie FMLN/FDR bevinden zich allerlei groeperingen, van marxisten tot sociaaldemocraten. Het FMLN heeft al jaren dus een belangrijke historische en strategische betrekking opgebouwd met de sociaaldemocratie door haar alliantie met het FDR....(hierbij moet je niet denken aan sociaal-democratie zoals wij die in Europa kennen, de huidige situatie in Latijns-Amerika en El Salvador staat

niet toe dat het Europese sociaal-democratische model van ontwikkeld kapitalisme zomaar ingevoerd zou kunnen worden). -Een overeenkomst tot stabilisering van El Salvador kan alleen bereikt worden wanneer er een belangrijke verandering in de machtsverhoudingen plaatsvindt.

Vanuit de solidariteitsbeweging in w-duitsland komen kritische geluiden: Zijn de eisen en doelstellingen van het FMLN nog revolutionair? Hoe kan het klassieke instrument van de burgerlijke klassenstaat (verkiezingen) omgebouwd worden tot een vredesinstrument? Is de revolutie in El Salvador van de baan? Heeft-ie een andere inhoud gekregen? Of is nog zo levend als wat? Wapens voor El Salvador? Hierover

kussieren wij 25 juni 15.00 in politiek kafe ULTIMATUM, Houtkopersburgwal 15, Amsterdam. Iedereen is welkom.

Al snel na de verkiezingsuitslag, (Arena "won", want kreeg 500.000 stemmen, op een bevolking van 5 miljoen, waarvan 1 miljoen naar het buitenland gevlucht), werd duidelijk wat het "nieuwe" gezicht van Arena betekent. Cristiani werd de "gematigde" lijsttrekker, hij

Revolutie in El Salvador!

zou een dialoog, maar dan ook alleen een dialoog, met het verzet aan willen gaan en had tenminste geen besmet verleden i.v.m. de doodseskaders. Sindsdien is de repressie doorgegaan en zijn meer dan ooit de volksorganisaties als mensenrechtenkomitees, vakbonden, studentenorganisaties, vrouwenorganisaties etc doelwit. Ook als vergeldingsakties voor aanvallen van het FMLN richt het regeringsleger zich juist op deze groepen. Donderdag 1 juni, de dag waarop de arena regering officieel geïnstalleerd werd, voerde het FMLN aanvallen uit op politieburo's en kazerne's in verschillende steden. De dag daarop werden een aantal lokalen van volksorganisaties omsingeld door het regeringsleger, binnengevallen, het interieur vernield en veel mensen gearresteerd. De mensen die vastgehouden worden krijgen als aanklacht banden met het FMLN te hebben.

Uit verklaringen en uitspraken op t.v. en in kranten van legerleiders en Arena blijkt dat men plannen heeft om de militaire strategie tegen het verzet te veranderen, er zouden (anti-terrorisme) wetten moeten komen die de strijd tegen het "terrorisme" makkelijker, legaal maken. Generaal Bustillo, hoofd van de luchtmacht bijv.: "Het leger heeft een verandering van strategie nodig om de guerilla te destabiliseren en deze strategie kan worden ingevoerd met de nieuwe regering. Wij hebben de hulp nodig van de juridische macht, aangepaste wetten en personen om op legale manier een offensief te beginnen tegen een ieder die zich buiten de wet begeeft, op die manier kunnen wij elkaar helpen...". Ook Cristiani praat over versterking van de wetten en zo nodig de staat van beleg uitroepen.

6 april j.l. heeft het FMLN een nieuw vredesvoorstel gedaan aan de regering Cristiani: onder bepaalde voorwaarden biedt zij een wapenstilstand aan voor 6 maanden, voorafgaand aan nieuwe democratische verkiezingen. Nieuw is dat het FMLN als koalitionspartij (met allen die met hen samen willen werken) mee zal doen aan deze verkiezingen. Dit voorstel is door Arena onmiddellijk afgewezen. Gezien de opstelling van Arena en de uitlatingen van versch. militaire leiders vindt het FMLN het zinloos om opnieuw onderhandelingsvoorstellen te doen aan hen. Daarom heeft het FMLN 28 mei j.l. een oproep gedaan aan alle oppositie-partijen de rol op zich te nemen van bemiddelaars.

Het FMLN wil met de oppositiepartijen om tafel en een voorstel uitwerken om rechtstreekse onderhandelingen met de Arena-regering mogelijk te maken. Het voorstel houdt een aantal afspraken in waaraan zowel het FMLN als Arena en militairen zich moeten houden. Voor het FMLN:

- geen aanslagen op politieke leiders van de regering Cristiani.
 - stoppen met lamleggen en saboteren van transport enbaar vervoer.
 - respekt voor het leven van familieleden van de militaire en politieke leiders en hun huizen.
 - stopzetting plaatsen van autobommen en sabotage van elektriciteitsvoorzieningen en handelscentra.
 - respekt voor het personeel en infrastructuur van de V.S. in El Salvador.
- Van de Arena-regering wordt geëist:
- berechting van d'Aubuisson en andere betrokkenen bij de moord op Romero. Als konsekwentie dat d'Aubuisson in geen enkel staatsorgaan zitting zal hebben.
 - ontmanteling van de doodseskaders en afwijzing van het opereren (zowel legaal als verhuuld) van een nieuw soort burgerwacht.
 - vrijlating van politieke gevangenen, vakbondsleiders, activisten van volksorganisaties, studentenorg., mensenrechtenkomitees etc.
 - stopzetting van alle repressie, het vermoorden, gevangen nemen en laten "verdwijnen" van mensen, het binnendringen

op universiteiten, lokalen van volksorganisaties, kerken etc. -vasthouden aan de agrarische hervormingen en nationalisering van banken en buitenlandse handel, zoals in 1980 door de toenmalige regering per dekreet is vastgelegd.

- vrijheid van informatieverstrekking, de media, zowel nationaal als internationaal.
- stopzetting intimidaties van journalisten.
- zich houden aan de afspraak die met de vorige regering is gemaakt over evacuatie van gewonden van het FMLN, respekt voor het leven van familieleden van leiders van de volksbeweging, oppositie-partijen en het FMLN.

Als slot merkt het FMLN op dat men niet moet proberen om iets dergelijks als de Contra in Nicaragua op te richten en dat een evt. wapenstilstand natuurlijk ook gepaard moet gaan met (gelijktijdig) stopzettingen van militaire bevoorrading door welk land dan ook die deelnemer is in het Midden-Amerikaanse konflikt. Het moge duidelijk zijn aan welk land in het bijzonder dit gericht is.

Het zou mooi zijn als de eisen van het FMLN ingewilligd worden. Het is moeilijk voor te stellen dat de Arena-regering (en de V.S.) akkoord gaan met vrijheid van organisatie, persvrijheid, laat staan met sociale maatregelen als landhervorming en nationalisering van banken en buitenlandse handel. Het FMLN zal meer dan ooit onze steun voor haar organisatie en eisen nodig hebben! Steun het verzet in El Salvador tegen de repressie en tegen de inmenging van de V.S.!

UITNODIGING

EUROPA TEGEN DE STROOM IN

FESTIVAL ROND ALTERNATIEVE, ONAFHANKELIJKE, RADIKALE INFORMATIEDRAGERS

15, 16 & 17 SEPTEMBER 1989, AMSTERDAM

In september 1989 organiseert de Stichting Europa 'Tegen De Stroom In' in Amsterdam het eerste festival van uitgevers van alternatieve, onafhankelijke, radikale informatiedragers uit zowel Oost- als West-Europa. In ca 500 stands zal materiaal worden gepresenteerd van circa 2000 verschillende groepen en organisaties uit 24 landen. Er worden ca 10.000 bezoekers verwacht.

Het festival geeft een overzicht van de tegenstromen tegen de overheersende nationale culturen. In het ene land zullen die tegenstromen worden gekarakteriseerd als 'alternatief', in andere als 'onafhankelijk' of 'radikaal' (zie het manifest). Drie dagen lang zullen deelnemers en bezoekers gelegenheid hebben materiaal, ideeën en informatie uit te wisselen.

De driedaagse beurs is omgeven door een programma bestaande uit:

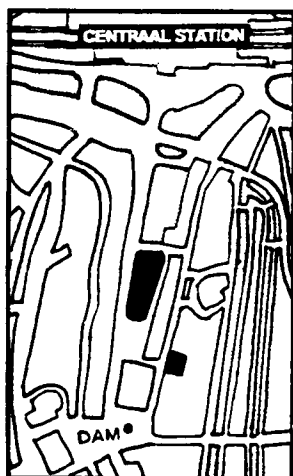
- Culturele gebeurtenissen en tentoonstellingen, van 12 tot 23 september (zie het programma).
- De oprichting van twee nieuwe Europese netwerken: één voor onafhankelijke geluidslabels en één voor radikale boekwinkels & distributeurs.
- De presentatie van een meertalige database bedoeld als cultureel schakelbord voor de uitwisseling van adressen en informatie met betrekking tot alternatief uitgeven en distribueren.
- De presentatie van een meertalige Europese catalogus met meer dan 2000 adressen, verscheidene indexen en algemene informatie over onafhankelijk uitgeven in alle landen van Europa.

Wil je deelnemen aan de beurs of aan het programma...

Wil je dat je activiteiten in de catalogus komen...

Vul dan het bijgesloten formulier in.

Meer exemplaren van het formulier zijn bij de organisatoren te krijgen door te schrijven, te telefoneren of te faxen (zie volgende bladzijde).

De Beurs van Berlage

OVER ONS

In 1986 werd tijdens de internationale "Frankfurter Buchmesse" het voorstel gedaan een Europees uitwisselingsfestival te organiseren. De initiatiefnemers waren mensen uit verschillende Europese landen die zich beroepshalve bezighouden met het uitgeven, verspreiden en verzamelen van alternatieve, onafhankelijke, radicale uitgaven.

De Stichting Europa Tegen De Stroom In werd in 1987 opgericht om de organisatie van het festival op zich te nemen. Zij heeft als doel "de vrije en onafhankelijke uitwisseling van informatie in

Europa, over de grenzen van de nationale culturen heen, te stimuleren".

De initiatiefnemers kwamen op hun idee door o.a. de "Gegenbuchmesse" en de "Mainzer Minipressen-Messe" in West-Duitsland en de Engelse "Radical Black & Third World Bookfair".

Het "Cultuurforum" van Europese landen in 1985 in Boedapest en het gelijktijdig gehouden "Alternatieve Forum" dat Hongaarse oppositiegroepen organiseerden, inspireerden tot een brede opzet, over de blok- en taalgrenzen heen.

EUROPA TEGEN DE STROOM IN Manifestatie over Alternatieve - Onafhankelijke - Radikale Informatiedragers

In het Europa van de nationale staten met hun 'nationale' cultuur die als handelswaar op de internationale markt uitgewisseld wordt bestaat sinds lang een andere uitwisseling van een andere cultuur

beperkingen van nationaliteit overschrijdend dwars door machtsblokken heen heersende normen doorbrekend

Vanuit de drang zichzelf uit te drukken zelf vorm te geven zelf te interpreteren zich ieder medium toe te eigenen ontstaan produkten als:

affiches, briefkaarten, boeken, brochures, tijdschriften dia's, foto's, films, geluidscassettes, grammofoonplaten, videotapes, assemblages, installaties, computersystemen

Deze produkten circuleren niet enkel in eigen kring, maar ook ver daarbuiten een levendige internationale uitwisseling ondanks censuur ondanks grenscontroles ondanks financiële beperkingen

De manifestatie EUROPA TEGEN DE STROOM IN

- Stimuleert deze vrije en onafhankelijke informatie-uitwisseling
- legt nieuwe dwarsverbindingen tussen groepen en stromingen van Oeral tot IJsland van Noordkaap tot Gibraltar
- geeft mogelijkheid voor het leggen van nieuwe contacten met een nieuw publiek

De manifestatie

- overschrijdt bestaande grenzen tussen disciplines: beeldende kunst/literatuur/muziek/theater/film/... wil multidisciplinaire benaderingen stimuleren
- beperkt zich niet tot één enkel gebied: politiek/minderheden/milieu/emancipatie/... maar wil door het tonen van deze en andere gebieden onderlinge relaties duidelijk maken
- streeft niet naar het bijeenbrengen van enkel gelijkgezinden, maar wil het brede spectrum aan opvattingen tonen

Onafhankelijke uitgevers
alternatieve cultuurmakers
radikale producenten
laat voor drie dagen jullie creativiteit samenvloeien:

EUROPA TEGEN DE STROOM IN 15 - 16 - 17 september 1989, Amsterdam

Voor verdere informatie:
Stichting Europa Tegen De Stroom In
Erik Nieuwendijk/Eef Vermeij
Jodenbreestraat 24
1011 NK Amsterdam
Tel. (0)20 - 258979/272643
Fax. (0)20 - 203570
Giro: 47 27 707
Bank: ASN/Den Haag - 87 14 77 157

PROGRAMMA

I DRIEDAAGSE INTERNATIONALE BEURS, 15, 16 & 17 SEPTEMBER 1989

Deze vindt plaats in "De Beurs van Berlage", de voormalige koopmansbeurs, midden in de stad, tussen Centraal Station en Dam. Zij vormt de praktijk van het hoofdthema van het festival: de onafhankelijke uitwisseling van informatie. Deze uitwisseling houdt ook directe verkoop aan de bezoekers in. Voor deelname zie het formulier.

II VIER TENTOONSTELLINGEN, 12-23 SEPTEMBER 1989 in Gallery W 139, vlak bij het beursgebouw.

-1 EXPERIMENTEEL DRUKWERK UIT EUROPA (1965-1989)

Een overzicht van boeken, brochures, tijdschriften, mixed media, platenhoezen, stickers en briefkaarten uit de laatste 25 jaar. Naast de esthetische kant wordt ook de kontekst belicht waarin de produkten tot stand kwamen.

-2 "VERBODEN AAN TE PLAKKEN"

Interactieve diaprojectie met meerdere schermen. De bezoekers kunnen door intoetsing van tijd, plaats, symbool en onderwerp afbeeldingen kiezen en combineren uit een bibliotheek van 1000 Europese posters.

Het materiaal voor deze twee tentoonstellingen zal door een internationale groep adviseurs worden gekozen uit openbare en privé verzamelingen. Suggesties voor ten toon te stellen publicaties/posters ters zijn welkom. Zie het aanmeldingsformulier.

-3 REPRODUCTIETECHNIKEN VAN "HIGH TECH" tot "LOW TECH".

Door demonstraties en workshops krijgen bezoekers de gelegenheid kennis te maken met allerlei reproductietechnieken. Klandestiene werkwijzen uit Oost-Europa krijgen speciale aandacht.

-4 POSTERPROJECT "EUROPA TEGEN DE STROOM IN".

Wij nodigen ontwerpers en drukkers uit alle Europese landen uit een bijdrage aan het festival te leveren in de vorm van een poster op het thema "Europa tegen de stroom in" en daarmee in het eigen land propaganda voor het festival te maken. Deze tentoonstelling bestaat uit exemplaren van die posters. Voor voorstellen zie het formulier.

III VIDEO/FILM/GELUID, in de beurs.

-1 Op 10 monitoren worden continu fragmenten geprojecteerd uit Europese videofilms, die door intoetsing van een computer ook in hun geheel of voor een groter gedeelte kunnen worden vertoond.

-2 Geluidsshow. Aan de audio-bar zullen onafhankelijk uitgebrachte cassettes te beluisteren en te verkrijgen zijn. Gebruik het formulier om cassettes aan te bieden.

IV VOORSTELLINGEN/LEZINGEN/DEBATTEN, tijdens de beurs.

-1 Muziek, poëzie, optredens, interviews en lezingen door deelnemers aan het festival zowel in de Beurs als op podia buiten.

-2 De Amsterdamse culturele centra De Balie, Shaffy en Paradiso stellen hun zalen ter beschikking voor lezingen, debatten, concerten, optredens, en voor video- en filmvoorstellingen. Voorstellen voor de programmering zijn welkom.

V EUROPESE RADIO-TELEFONISCHE INSTALLATIE

-1 Vrije radio's in verschillende Europese landen zullen via de telefoon met elkaar verbonden worden, waardoor gekombineerde internationale uitzendingen mogelijk zijn.

-2 Locale radio-uitzendingen tijdens het festival. Aanbiedingen van bijdragen in de vorm van opgenomen materiaal of anderszins zijn welkom. Zie het aanmeldingsformulier.

Het is mogelijk om nieuws en berichten over Europa Tegen De Stroom In uit te wisselen over het bulletinboard (BBS) "De Zwarte Ster"; tel: (0)10 - 4365200; baudrate 300 of 1200; noparity; 8 bits; 1 stopbit; E=N
Informatie in sectie (sig.) TRANSEUR

MEN KAN ZICH NOG STEEDS AANMELDEN
VOOR DEELNAME AAN DE DAGEN

ER WORDEN NOG STEEDS ALLERHANDE
VRIJWILLIGERSTERS GEZOCHT VOOR
VERTALEN HET REGELEN VAN SLAAP-
PLAATSEN ETC.

KORTE BERICHTEN

PERSBERICHT BAKKER-SCHUT INZAKE

HANS A.

PERSBERICHT

Van mr. Bakker Schut als advocaat van Hans A., welke van 25 mei 1988 tot 7 december 1988 in de bondsrepubliek Duitsland in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht op verdenking van ondersteuning van de RAF.

Kliënt werd op 25 mei 1988 in de BRD gearresteerd op verdenking van het transporteren van 90 exemplaren van het hier in de linkse boekhandel vrij verkrijgbare boek "widerstand heisst angriff", waarin onder andere teksten van de RAF zijn opgenomen.

Het Bundesgerichtshof heeft op 7 december 1988 het verzoek van de Generalbundesanwalt Rebmann tot verlenging van de voorlopige hechtenis afgewezen en cliënt in vrijheid gesteld, voornamelijk omdat verdere voorlopige hechtenis niet in verhouding zou staan tot een later eventueel op te leggen straf, aangezien waarschijnlijk slechts een straffeloze poging tot ondersteuning van de RAF bewezen zou kunnen worden verklaard;.

De Generalbundesanwalt Rebmann heeft thans beroep ingesteld tegen de beslissing van 10 maart jl. van het Oberlandesgericht Celle om cliënt inderdaad niet te vervolgen wegens ondersteuning van de RAF op basis van par. 129 SGB. In navolging van

het Bundesgerichtshof ging het Oberlandesgericht ervan uit, dat weliswaar zou kunnen worden bewezen dat A. 90 exemplaren van het bewuste boek vanuit Nederland naar de BRD had vervoerd, maar tevens dat dit waarschijnlijk niet meer zou opleveren dan een straffeloze poging tot ondersteuning omdat de boeken tijdig in beslag waren genomen.

Generalbundesanwalt Rebmann gebruikt in zijn beroepschrift twee argumenten en het ene is nog fantastischer dan het andere:

1. "Die Unterstützungshandlung des Angeschuldigten liegt nicht in der Verbreitung des Inhalts des Druckwerkes an weitere Personen, sondern in seiner aktiven Tätigkeit im Rahmen eines konspirativen Vertriebssystems für das Druckwerk "widerstand heisst angriff" sowie dem Ersparen der Einfuhrumsatzsteuer in Höhe von DM 225,23." Bij dit argument speelt derhalve het niet afdragen van invoerrechten een belangrijke rol om een ondersteuningshandeling van de RAF te konstrueren.

2. "Zweife llos hätte das OLG Celle eine Unterstützungshandlung bejaht, wenn der Angeschuldigte Waffen oder Sprengstoff für die terroristische Vereinigung RAF aus dem Ausland über die Grenze in die

Bundesrepublik Deutschland verbracht, um sie alsdann diesseits der Grenzen zu deponieren hätte. Nichts anderes kann aber gelten, wenn anstelle von waffen oder Sprengstoff ein für die RAF so grundlegendes Druckwerk wie "widerstand heisst angriff" aus konspirative Weise über die Grenze in die Bundesrepublik Deutschland verbracht und dort versteckt wird." Met andere woorden: de in het boek gepubliceerde teksten van de RAF en van de verzetsbeweging worden als dermate "explosief" beschouwd, dat de Generalbundesanwalt het gevaar dat mensen deze teksten zouden kunnen lezen, gelijk stelt aan het gevaar, dat mensen met wapens of springstof verzet zouden plegen. Het is duidelijk dat het duitse Openbaar Ministerie in ieder geval uiterlijk 1992 wil slagen in datgene wat de Duitsers tot dusverre slechts tijdelijk tussen 1940-1945 is gelukt: het definitief om zeep brengen van de "nederlandse" vrijheid van meningsuiting en vrijheid van drukpers. Gezien het feit dat kortgeleden zonder enig parlementair debat de nederlandse wet en grondwet zodanig zijn gewijzigd dat thans ook Nederlanders door Nederland kunnen worden uitgeleverd is het slechts een kwestie van tijd totdat de eerste Nederlander voor feiten als de onderhavige aan de BRD wordt uitgeleverd.

Amsterdam, 15 juni 1989

TOTAALWIJZER-HANDBOEK OVER TOTAAL-WEIGEREN

Onder deze titel verschijnt binnenkort een brosjure die wordt uitgegeven door boekhandel/uitgeverij 'De Lynx'. Deze informatiemap is geschreven door een zestal mensen van het landelijk totaalweigeroverleg. Omdat alle literatuur op dit gebied sterk verouderd was (mede doordat het Ministerie met een nieuwe regeling kwam), besloot het overleg om alle kennis en ervaring te bundelen in een nieuwe, actuele brosjure.

Men wil met deze map niet alleen aankomende totaalweigeraars informeren, maar ook de mensen eromheen, aanverwante organisaties en klups als VD-groepen of vredeswinkels en iedereen die in deze vorm van verzet geïnteresseerd is.

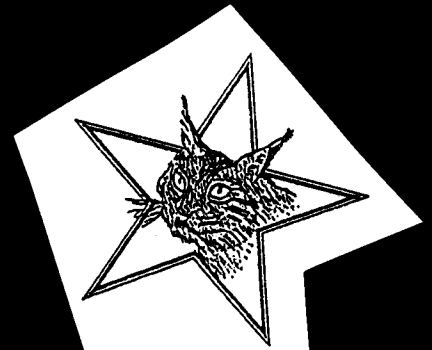
Uit het voorwoord: "(...) Totaalweigeren doe je niet zomaar. Het is een

politieke keuze die de nodige consequenties met zich meebrengt en daarom een degelijke voorbereiding vraagt. Op het landelijk totaalweigeroverleg kan men dan ook zowel voor politieke, als hele praktische zaken over procedure, processen of gevangenschappen terecht. Het overleg is de enige plek waar iemand voor al deze informatie terecht kan."

In de brosjure komen achtereenvolgens aan de orde: De geschiedenis van de (totaal)dienstweigerbeweging, de procedure (waarbij ook aandacht voor de nieuwe regeling), het Huis van Bewaring en wat je verwachten kan, de verschillende strafgevangnissen (die met de nieuwe regeling een belangrijker rol zijn gaan spelen), steungroepen en wat er aan vast zit, wel of geen oppak-aksie, de ver-

schillende organisatievormen als het landelijk overleg van totaalweigeraars maar ook van hun ouders, de motieven van totaalweigeraars en tot slot een literatuur en adressen overzicht.

De brosjure zal vanaf eind juni/begin juli in de betere boekhandel liggen.

De brosjure, die geïllustreerd is met foto's en tekeningen, is ook te bestellen: Maak dan f 7,50 per exemplaar over op giro 4988847 tnv. Stichting de Lynx - Beverwijk o.v.v. 'bestelling Totaalwijzer'. Je krijgt hem dan zo snel mogelijk thuis gestuurd.

KORTE BERICHTEN

MANNEN & SEXUEEL GEWELD

MANNEN EN SEXUEEL GEWELD

Er is de laatste tijd veel gepraat en geschreven over sexueel geweld binnen de beweging. Tot nu toe is de discussie prakties alleen door vrouwen gevoerd. Wij -twee mannen van het Heeren akkoord, een nijmeegse anarchomannen-groep- vinden dat jammer. In het volgende stuk willen we proberen uit te leggen waarom.

We kiezen er bewust voor om het nu niet over verkrachting te hebben en ook niet over konkrete gevallen van aanranding. Volgens ons maakt dat het veel te gemakkelijk voor mannen om zich met de dooddoener "ik doe zoiets niet" ervan af te maken. Daardoor blijft sexueel geweld altijd iets dat andere mannen aangaat, terwijl het volgens ons belangrijk is te onderkennen dat iedereen ermee te maken heeft. Uit gesprekken met andere mannen is ons gebleken dat elke man wel eens een ervaring heeft gehad waarin hij tijdens het vrijen pas bemerkte dat de ander daar geen zin in had, en hij niet wist hoe daarmee om te gaan. Dit kan zich bijvoorbeeld uiten in toch maar blijven uitproberen of domweg onderkennen en jezelf voorhouden dat je het wel mis zult hebben. Het kan zelfs zo zijn dat je pas de volgende dag baalt van wat er gebeurd is. Zonder het te willen ben je oneerlijk geweest, zowel naar jezelf als naar de ander. Het is natuurlijk makkelijk de schuld dan van je af te schuiven en je voor te houden dat de ander dan maar duidelijker had moeten maken wat ze wel en

wat ze niet wilde. Maar het blijkt uit verhalen van veel vrouwen dat het juist moeilijk is om duidelijk "nee" te kunnen zeggen. Misschien wel omdat ze je niet wil kwetsen. Maar het is natuurlijk je eigen verantwoordelijkheid hoe je met anderen omgaat, en het zou je moeten dwingen na te denken over hoe je als man bezig bent met sexualiteit. Ook al ben je geen klootzak, en doe je zo je best om niet seksisties te zijn, dat betekent nog niet dat je niet in een duister schemergebied verzeild zult raken waarin het helemaal niet meer zo duidelijk is wat de ander wel en niet wil, en waar je dus akelig dicht in de buurt van aanranding kunt komen. Als je alleen op de tast kunt uitvinden wat de ander wel of niet wil en als je erkent dat je niet zo maar door kunt gaan tot de ander "nee!" zegt, dan heb je als man een punt bij jezelf ontdekt waaraan nog een hoop te verbeteren valt.

Als man is je over het algemeen niet geleerd serieus met je gevoelens om te gaan en erover te praten. Zeker zo af en toe met een goede vriendin wil dat wel gaan, maar met mannen onder elkaar is het al een stuk moeilijker. En vooral wanneer het om je sexuele gevoelens gaat wordt dit heel duidelijk. Daardoor kan het gebeuren dat je een eigenlijk zo vanzelfsprekende vraag als "wil je met me vrijen" amper over je lippen kunt krijgen. Toch is het één van de weinige manieren om te zorgen dat je niet in die onduidelijke situaties terecht komt, waar we het net over hebben gehad en waarop je

later zo flipt. Daarom is het zo belangrijk dat mannen zich bevrijden van het taboe dat rust op sexualiteit en (met name in de beweging) op intimiteit. Alleen door intimiteit bespreekbaar te maken tussen mannen is het mogelijk om op een minder geforceerde manier met intimiteit en sexualiteit om te gaan en die onduidelijke situaties bespreekbaar te maken.

Een manier waarop dit misschien makkelijker gaat, is het deelnemen aan mannengroepen, waarin je als mannen onder elkaar probeert makkelijker over die emoties te praten. Onze ervaring is dat er veel mannen zijn die hier behoefte aan hebben. Praat er eens over met je vrienden. Natuurlijk kan het het hier niet bij blijven, maar het is in elk geval een begin.

De scheiding tussen het 'goede' en het 'slechte' in het denken binnen de beweging over sexueel geweld, die Heleen in haar artikel 'Verkrachting' (zwarte 128) aangeeft, kan alleen verdwijnen wanneer ook mannen zich met de discussie gaan bemoeien. Sexueel geweld is onaanvaardbaar, maar alleen wanneer we ons realiseren dat sexueel geweld meer is dan "een klootzak die z'n macht misbruikt", zullen we er in de toekomst op een minder machteloze manier tegenover staan.

We beseffen dat we er echt niet alles over gezegd hebben wat erover te zeggen valt. We hopen alleen dat dit stukje een aanzet zal zijn tot verder discussie, met name onder mannen. Seksisme gaat alleen de wereld uit als ook mannen zich ervan bevrijden!

Martin, Hans

PS we hebben graag reacties !!!!!

13e INTERNATIONALE VREDESMARS IN FLORENNES VAN 31 JULI TOT 13 AUGUSTUS.

De mars start deze keer in het vredeshuis Florennade. Tijdens de week is er de gelegenheid om elkaar te leren kennen, basisgroepen te formeren, het kamp te leren kennen en acties voor te bereiden voor de mars van 6 tot 9 augustus. Op de Hiroshima herdenkingdag start de mars van Florennes via Charleroi (een regio die stijf staat van de militaire industrie) naar Casteau vlakbij Mons, waar het aankomt op Nagasaki-dag bij SHAPE. Na terugkomst in Florennes is er een evaluatie van de dagen, en een afscheidsfeest.

Korrespondentieadres: Florennade, 20, route Charlemagne, 5526, Rosée-Florennes. België.
tel: 082-68 88 62

DE NAVO UIT- DE WERELD IN !!

OPROEP VOOR EEN KAMP VAN STRIJD TEGEN F-16 EN NAVO, CAPO RIZZUTO, ITALIE.

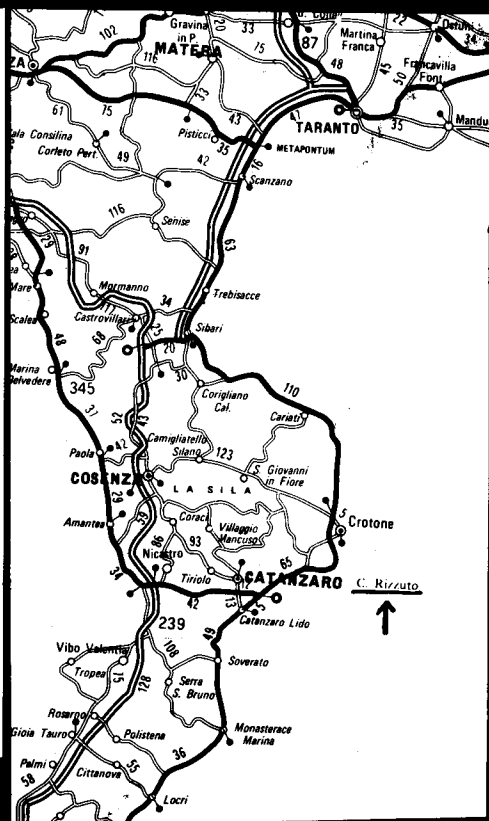
Alle kameraden uit de beweging zijn uitgenodigd om deel te nemen aan de week van strijd tegen de toekomstige F-16 basis op het S. Anna-vliegveld op het eiland van Capo Rizzuto. Voor een gezamenlijke strijd tegen de NAVO, een strijd waarbij we allen betrokken zijn, en voor een uitwisseling van de ervaringen van de verschillende strijdende bewegingen in Europa.

Camping San Paolo, Isola Capo Rizzuto, Calabria.

Voor inlichtingen:

- Radio Onda Rossa, Via dei Volsci 56 00100 ROMA, tel. 09-39 6 491750,
- Radio Sherwood, Vicolo Ponte Corvo 1, Padova, tel 09-39 49 8752129.

Coordinamento Nazionale
Antiimperialista-Antinucleare.

Nijmegen Arnhem

Programma De Onderbroek
2e Walstraat 19 Nijmegen

8-7: Belgiese band "Axel", f4,-
12-8: Baskiese punkband + mensen
die video's en interviews maken over
de beweging, f3,-
20-8: festival v.a. 15 uur. Bands:
Lethal Gospel, Impuls, Whip Whap,
er is eten en er worden video-opna-
mes gemaakt, f10,-

Wijk aan Zee, 24-6
Party in Emma, Relweg 59.
Bands: Barking Rhino's, Sunny Cot-
tage, Double Trouble, Dog Breath,
Soul Survivor. Camping, slaappleats,
sauna, kampvuur en strand aanwezig.
Kost f5,-, v.a. 18.01 uur bar open.

Haarlem, 24-6
Roze Zaterdag, 13 uur Kenaupark,
20 uur vreuwen-feest in het con-
eertgebouw, kost f15,-

Amsterdam 25-6
Ultimatum, Heutkopersburgwal 15
Diskussie over 't FMLN en haar
vredevoorstellen om 15 uur
Zie ook deze Zwarte

Amsterdam, 25-6
Komitee Am*dam tegen verarming
organiseert in het Vondelpark
manifestatie: Geen vakantieknip-
pen maar vakantiesnippen.
Sprekers en muziek v.a. 16 uur.

Den Haag 26-6
BB, Lutherse Burgwal 1
video: Der Himmel Über Berlin

Den Haag 28-6
Kraakbies Eisenstein, Buitenom 214
Film: Tuzolto Utea van I.Szabó
f5,- 21 uur

Apeldoorn, 1-7
"De Bank", Deventerstraat 25:
Union Morbide en Kreatieve Kippen-
neukers, beide haaaardcore, v.a.
20 uur, f4,-, slaappleatsen aanwe-
zig.

NYAH FEARTIES-TOUR:

21-6: interview + live via VPRO-
radio
23-6: AKU
24-6: Melkweg
25-6: Vera, Groningen
29-6: SCAR, R'dam
30-6: Innocent, Hengelo
1-7 : Grote Markt, Haarlem, 13 uur
's avonds OOC, Venlo
2-7 : Overkant, Wageningen
3-7 : Canix, Lottem

De Nyah Fearties komen uit Kilmar-
nock Schotland en spelen folkcore
of country metal. Maatschappij-kri-
tische up tempo folksongs of levens-
liederen doorspekt met humor.
(Cherrio I.!)

DELFT

KRAAKKAFE HUYTERSTRAAT 2a
Maandag 3 juli Themaavond:
10 jaar revolutie Nicaragua. Op deze
avond komen een aantal mensen een
persoonlijk verhaal vertellen over
hun ervaringen met Nicaragua opgedaan
door bezoeken aan dat land al dan
niet georganiseerd in bouwbrigades.
Gevolgd door een discussie over deze
manier van solidariteit.

Weert, 8-7

Op de Korenmarkt aldaar v.a. 22 uur
de bands Insertitude (haaaaardcore)
en "88"(punk). In het kader van
vredesfietsestafette.